

De fire magter, der kan begrave Det britiske Imperium

Leder fra LaRouchePAC, 26. januar, 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov sagde følgende til det russiske parlaments, Dumaens, underhus:

»Vi mener, at, i takt med, at Rusland, USA og Kina opbygger deres relationer, bør denne trekant ikke være lukket eller rettet mod projekter, der kunne bekymre andre stater. [De bør være] åbne og retfærdige. Jeg er overbevist om, at Ruslands, USA's og Kinas økonomiske struktur er af en sådan art, at de i væsentligt grad komplementerer hinanden i den materielle og fysiske sfære.

Med hensyn til internationale sikkerhedsproblemer, så spiller disse tre lande en meget vigtig rolle. Rusland og Kina har begrænset forsøg på at introducere konfronterende, magtbaserede løsninger i verdenspolitik. Vi forventer, at Donald Trump, der har bekræftet, at han er forpligtende engageret til primært at fokusere på amerikanske [nationale] problemer og opgive indgriben i andre staters interne anliggender, vil gøre det samme.«

Det Kinesiske Udenrigsministeriums talsmand, Hua Chunying, responderede i dag til Lavrovs udtalelse og sagde, iflg. TASS:

»Kina, Rusland og USA er de førende, globale magter, og de er permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd. Vi har et stort ansvar for global fred, stabilitet og udvikling.«

Beijing har intensiveret relationerne med strategisk partnerskab og samarbejde med Rusland, og har også bestræbt sig på at udvikle relationer, baseret på tillid, med USA, sagde hun.

»Kina har derfor til hensigt at intensivere samarbejdet med

USA og Rusland og bidrage i fællesskab til at løse opgaver og udfordringer i den moderne verden», sagde hun.

Hun bemærkede ligeledes, at den russiske side gentaget har sagt, at de tillægger de russisk-kinesiske relationer stor betydning og vurderer dem højt. »Vi hilser dette velkommen«, sagde hun og tilføjede, at relationerne med strategisk partnerskab og samarbejde mellem de to lande har nået det højeste niveau, og begge sider har til hensigt i fællesskab at arbejde på spørgsmålene omkring regional og global fred, stabilitet og udvikling.

Den fjerde af de »fire magter«, som Lyndon LaRouche nævner, og som tidligere blev organiseret af Franklin Delano Roosevelt i hans egen kamp for at gøre en ende på Det britiske Imperiums verdensherredømme – er Indien. I dag, på Indiens 'Republikkens Dag', sendte den russiske præsident Putin til Indiens præsident og premierminister hilsner, som sagde, at det specielle og privilegerede partnerskab med Indien er en ufravigelig prioritet i Ruslands udenrigspolitik.

Ingen af de udviklinger, der finder sted i verden i dag, kan forstås uden, at man først begriber den kendsgerning, at denne mulighed nu er virkelighed.

Som Lyndon LaRouche forudså, så, byggende på det fundament, som Franklin Roosevelt lagde, kan denne kraft fra disse fire magter, hvis den konsolideres, gøre en ende på Det britiske Imperium for altid, og på afgørende vis, og for altid, bevæge verden ind i det Nye Paradigme. Dette er den opgave, vi har for os.

Foto: De Fire Magter [Illustration af Chance McGee]

Hold George Soros' allierede Steven Mnuchin væk fra Trumps Finansministerium!

Leder fra LaRouchePAC, 25. januar, 2017 – George Soros, mangeårig agent for den britiske indflydelse, mega-spekulant og ødelægger af nationer, er den selvudnævnte, førende finansmagt, der står bag det politiske fremstød for at ødelægge Donald Trumps præsidentskab, eller endda bringe det til fald. Han var også den førende, for ikke at sige den primære, sponsor af Barack Obamas adkomst til præsidentskabet. Det er en fatal fejltagelse, at én af George Soros' mangeårige medarbejdere, partnere og medinvestorer, Steven Mnuchin, nu måske bliver præsident Trumps finansminister!

Soros – som allerede har støttet en masse-march på Washington imod Trump, og som støtter et »forfatningsmæssigt« sagsanlæg, der intet som helst har på sig, i et forsøg på at stille ham for en rigsret – har ansat eller arbejdet sammen med den udpegede finansminister Steven Mnuchin omkring finansielle spekulationer i næsten 15 år. I Davos, Schweiz, sagde Soros: »Personligt er jeg overbevist om, at han [Trump] vil mislykkes ... jeg ønsker, at han vil mislykkes.«

En godkendelse af Mnuchin truer med at ødelægge præsident Trumps løfte om at genopbygge USA's økonomi.

Donald Trumps administration vandt det amerikanske folks støtte med kampagneløfter om at modernisere Amerikas infrastruktur og bygge højhastighedsjernbaner, moderne havne og teknologisk avanceret vareproduktion. Dette indebærer, at Amerika atter får et rumprogram som Kina og Rusland har det, og som ville forøge den amerikanske økonomis produktivitet, ligesom JFK's »Moonshot« gjorde i 1969. USA og verden har brug for termionuklear fusionskraft – den energi, der udgør Solens

kraft, og som udleder simpel H₂O som sit biprodukt – som energikilde til at udføre udforskning af andre himmellegemer.

En Steven Mnuchin i Finansministeriet vil ikke lade dette ske; han er modstander af en genindførelse af Glass/Steagall-loven, som Trump lovede »for atter at få kredit til at strømme til små foretagender«; han investerer sammen med spekulanten Soros, der bringer regeringer til fald gennem finansiell manipulation og ved at finansiere »farvede revolutioner«.

Mnuchin har været politisk og finansiell fælle til George Soros siden i hvert fald 2002. Efter 12 år hos Goldman Sachs – tænk på pro-Wall Street finansministre som Robert Rubin (1995-99) og Hank Paulson (2006-09) – blev Mnuchin rekrutteret af George Soros til at køre det Soros-støttede SFM Capital, der blev etableret for at købe »højrisiko-værdipapirer«. Mnuchin arbejdede også for Soros Fund Management. Støttet af Soros stiftede han Dune Capital Management med tidligere kolleger fra Goldman Sachs.

Nathan Vardi skrev i *Forbes*-magasinet den 22. juli, 2014: »Et hold, bestående af nogle af Wall Streets største navne og partner i Goldman Sachs, Steve Mnuchin, der var dets adm. dir., står til at indkassere en stor gevinst ved salget af One West Bank til CIT-gruppen for \$3,4 mia.« Dette »hold« af hedgefonds var Soros Capital Management og seks andre funds, der købte Indy May og gjorde Mnuchin til adm. dir. af det omdøbte One West.

»I 2009«, fortsatte Vardi, »opkøbte gruppen aktiverne i det tidligere Indy May fra FDIC (USA's Statens Indskudsgarantifond), der havde overtaget dets aktiver. Gruppen betalte \$1,55 mia. for banken, der var i vanskeligheder i finanskrisen, og det skatteborgerfinansierede FDIC gik ind på at dele tabene på en låneportefølje. Mnuchins gruppe købte Indy Mac Bank, der udsatte titusinder af husejere, for \$1,55 mia.; ændrede navnet til One West Bank og solgte den til CIT-gruppen for \$3,4 mia. i juli 2014. Soros

Management var gået i partnerskab med seks andre hedgefonds for at erhverve Indy Mac.«

Soros-Mnuchin-forbindelsen var så vedvarende, at en finans-website, ZeroHedge, den 11. nov., umiddelbart efter valget af Donald Trump, skrev, at »medarbejder ved Soros Fund Management, Steven Mnuchin«, var ved at blive kørt i stilling til noget større i Trump-administrationen.

Den generelle finanskrisen og krisen på ejendomsmarkedet i 2008 kunne aldrig være sket, hvis Glass/Steagall-loven af 1933 ikke var blevet ophævet af agenter for Wall Street-spekulanter. Man ville ikke have haft nogen bailout (statslig bankredning) af spekulanter. I sin valgkampagne støttede præsident Trump og det Republikanske partiprogram genindførelsen af Glass-Steagall. Men, da Mnuchin var til godkendelses-høring i Senatets Finanskomite, sagde han til senator Maria Cantwell (D-WA), at han ikke støttede, og ikke ville støtte, genindførelsen af Glass/Steagall-loven af 1933. Der findes ingen anden Glass-Steagall at støtte, til trods for, at Mnuchin forsøgte at opfinde én.

George Soros mener, og håber, at præsident Donald Trump vil mislykkes. I et videointerview fra Davos Økonomiske Verdensforum den 19. jan., 2017, sagde Soros til *Bloombergs* Francine Laqua: »Personligt er jeg overbevist om, at han [Trump] vil mislykkes; ikke pga. folk som mig, der gerne ser ham mislykkes, men fordi de ideer, han ledes af, er iboende selvmodsige. Disse selvmodsigelser er allerede inkorporeret i hans rådgivere ... og i hans regeringskabinet. Man vil derfor se, at de forskellige etableringer bekæmper hinanden og forårsager et meget uforudsigeligt resultat ... uforudsigelighed er en fjende på lang sigt.«

Men, bortset fra blot Soros, så ønsker London at få kontrollen over Trump-præsidentskabet og ændre det tilbage til Obamas krigskonfrontationer mod Rusland OG Kina, og til »globalisering«. Soros' mand er Londons og Wall Streets mand.

Han må holdes ude af Finansministeriet.

Foto: Et fatalt triumvirat i den amerikanske regering: Præsident Donald Trump, der i sin valgkampagne har aflagt løfte over for amerikanerne om at genindføre Glass-Steagall, omgivet af den (måske) nye finansminister, Steven Mnuchin (højre) og dennes mangeårige partner ud i spekulationsforretninger, den globale storspekulant, George Soros.

ECB's Mario Draghi kræver en løsesum for, at Italien kan forlade euroen

24. jan., 2017 – I et fundamentalt skift har præsident for Den europæiske Centralbank Mario Draghi for første gang diskuteret muligheden for, at et land kan forlade euroen. Dette gjorde Draghi i et skriftligt svar på en forespørgsel fra medlemmer af Det europæiske Parlament, Marco Zanni og Marco Valli. Draghis brev til de to medlemmer har skabt hovedoverskrifter i de internationale finansmedier den 23. jan. Draghis brev kan læses på engelsk her:

https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/170120letter_valli_zanni_1.en.pdf?be6aea5c0aa3596d1d08149b510ea707

Draghi har imidlertid krævet en løsesum på €359 mia. for, at Italien kan forlade euroen.

Disse €359 mia. svarer til Italiens nuværende gæld i »TARGET2« clearingssystemet blandt eurozonens centralbanker (Eurosystem). »Hvis et land forlader Eurosystemet, må dets nationale centralbankers krav til eller skyld til ECB fuldt ud

afregnes«, skrev Draghi.

TARGET2 er et clearingsystem for betalinger over grænser blandt nationale centralbanker inden for Eurosystemet. Det vedrører overførsel af såkaldte »centralbankpenge«, dvs., betalinger, der ikke er relateret til kommercielle kreditter.

I respons til Draghi kaldte Marco Valli TARGET2-regnskabet for »et illegitimt regnskab, der rent teknisk kan tilbagevises«, i en udtalelse, som rapporteres af Rom-avisen *Il Tempo*. Denne gæld »er forårsaget af dem, der ønskede at holde europrojektet i live for enhver pris. Så lad Romano Prodi, Mario Draghi, alle de regeringer, der forsvarede det, og alle de andre sponsorer af denne katastrofe [tage ansvaret]. Italienerne har aldrig vedtaget at støtte enhedsvalutaen. Vi har længe krævet en debat i Europa om en kontrolleret opløsning af Eurozonen, i betragtning af den tekniske og politiske umulighed i at gennemføre et bæredygtigt valutaprojekt.«

Valli sagde imidlertid, at han var glad for, at Draghi har åbnet debatten.

»Frem til i går, var den blotte tanke« om at forlade euroen »et tabuemne, men fra i dag at regne ser det ud til, at sloganet 'for enhver pris' ikke længere gælder. Mario Draghi har indirekte indrømmet, med en tilsløret trussel, at et land kan forlade Eurozonen«.

Foto: Medlemmer af Det europæiske Parlament for Italien, Marco Zanni (venstre) og Marco Valli.

Xinhua Tv interviewer EIR om Trumps præsidentskab

22. jan., 2017 – China Xinhua News Network Corp., en engelsksproget Tv-nyhedskanal, der køres af Xinhua News Agency, gennemførte et 20 minutter langt interview med chef for EIR's Washington-kontor, Bill Jones, om Trump-administrationen og kinesisk-amerikanske relationer under Trump. Jones blev spurgt, om Trump-administrationen ville »bryde« med den amerikansk-kinesiske politik under Obama (som de generelt anser for positiv). Jones forklarede, at relationen ikke havde været så positiv, og at lanceringen af »genbalanceringen« ('pivot'; USA's doktrin om at 'genbalancere' USA's forhold til Asien) havde skabt temmelig mange spændinger i relationerne. Og alt imens Trump er kommet med henkastede bemærkninger, der har skabt stor bekymring i Kina, vil USA ikke være i stand til at gå fremad uden gode relationer til Kina.

»USA kan i realiteten ikke gå fremad i den retning, Trump har lovet, med hensyn til at udvikle økonomien, udvikle infrastrukturen, uden gode relationer til Kina«, sagde Jones. »Hvis Trump vil bygge højhastighedstog, udvikle byerne, bygge veje, kan Kina blive til stor hjælp. Jeg tror, han er i stand til, og er villig til, at indgå en aftale. Hvis han går i en anden retning og pålægger straffesanktioner mod kinesiske varer og forsøger at indlede en handelskrig, vil det være skadeligt rent globalt, men også for USA's økonomi, fordi alting så vil blive meget dyrere. Og jeg tror, at når det går op for præsidentens team, vil ingen indlede en handelskrig.«

Hvad med Trumps tilbagekaldelse af investeringer fra Ford og GM i Mexico? Jones forklarede, at man må forstå, hvordan den amerikanske økonomi er blevet ødelagt, ikke af Kina, ikke af Mexico, men af Wall Street-slanget, der gik efter større profitter fra billig arbejdskraft. »USA kan producere ting,

USA har en enorm arbejdskraftkapacitet – vore arbejdere er meget faglærte, også i andre industrier«, sagde Jones. »Men de behøver ikke fremstille biler. De kan fremstille andre ting. De kunne producere kernekraftværker. De kunne fremstille trykkamre for kernekraftværker. Vi kunne yde Kina, der er i færd med at lancere et betydeligt kernekraftprogram, noget af den teknologi, der kan produceres her – hvis vi var villige til at sælge det til dem. Og det ville forøge vores handel med dem. De begrænsninger, de problemer, vi har her, er alle selvforvoldte. Hvis USA ændrer sin politik og forsøger at opbygge sine industrielle muligheder, som jeg mener, ville være en god ting, behøver det ikke nødvendigvis være skadeligt for det, Kina gør, fordi man simpelt hen kan skifte over til et andet produktionsområde.«

Der var også spørgsmål om den amerikansk-russiske politik og om forslag, der nu kommer fra den kinesiske side, om at investere i amerikansk infrastruktur. Jones konkluderede med at sige: »Jeg tror, der måske kan blive lagt told på visse produkter, men jeg mener, at administrationen kan indgå en win-win-aftale. Det er adelsmærket i præsident Xis politik, denne win-win, 'Shuanying' strategi, ikke sandt? Og det kan han finde i USA, fordi vi er afhængige af hinanden. Den amerikanske økonomi bør vokse, og den kinesiske økonomi bør vokse. Hvis de begge vokser, vil de sælge til hinanden. Jo mere, de vokser, desto mere vil de købe og sælge. Så denne mulighed eksisterer, og Trump er en intelligent forretningsmand og tager dette talent med sig ind i præsidentskabet. Jeg tror, han kan nå frem til en aftale med Kina om den økonomiske situation, der ikke vil føre til konflikt.

Hele den 20 minutter lange video samt et udskrift kan ses på følgende webside:

http://en.cncnews.cn/news/v_show/62286_Trump_presidency:_Expert_on_future_U.S._domestic,_foreign_policies.shtml?from=singlemessage&isappinstalled=0

Kina lancerer stor opgradering af landbrugsjordens produktivitet

24. jan., 2017 – Kina vil pumpe \$88 mia. ind i sin landbrugssektor hen over de næste tre år, for at forøge produktiviteten af 40 millioner hektar landbrugsjord. Det meddelte centralregeringsmyndigheder i går, med den hensigt at opgradere kvaliteten af landbrugsjord og styrke afkastet for at forøge produktionen af korn. Man håber på en forøgelse på 10 til 20 procent i kornproduktionen fra programmet, der involverer anvendelsen af de mest moderne landbrugsmetoder.

Kina er i øjeblikket afhængig af import af korn og soja, men ingen af handelspartnere behøver blive skadet. Men målrettet handling for at fremme produktivitetsforøgelse er afgørende på globalt plan.

Kinas styrkelse af høsten er især vigtig i betragtning af tabet af dyrkningsjord til diverse nye bebyggelser i løbet af de seneste årtier – også et problem i mange andre dele af verden.

Det ambitiøse mål med 40 millioner ha udgør en væsentlig del af Kinas dyrkbare områder. For at sætte det i perspektiv, så ville dette nye tiltag for forbedring af landbrugsjordens afkast svare til, at USA gik i gang med at forbedre afkastet i mere end 25 procent af hele landets dyrkede korn- og sojaarealer.

Ligeledes i går udstedte det Kinesiske Kommunistparti en

erklæring, der krævede mere planlægning for forbedring af Kinas landbrug for at være med til at imødekomme sikkerhed i fødevareforsyningen, samt gå frem mod målet for selvforsyning med korn.

Opgradering af landbrugsproduktiviteten er også en del af Kinas plan for at afhjælpe fattigdom i landdistrikterne. I de senere år har Kinas regering intervenseret for at støtte landmændenes indtægter ved at implementere mindstepriser for deres produkter. Det princip, man anvender, er i overensstemmelse med »bundpriser« (mindstepriser) og potentielt set paritetspriser – ideen om, at man pålægger ved lov, at landmænd skal have en pris, der er tilstrækkelig til at dække deres omkostninger ved produktionen, plus en profit, der er nødvendig for at gøre fortsatte teknologiske forbedringer og fremtidig landbrugssikkerhed mulige.

I USA blev dette princip med paritetspriser implementeret under præsident Franklin Roosevelt og dernæst udfaset fra og med 1970'erne under afregulering.

I øjeblikket har USA et sagsanlæg mod Kina kørende i Verdenshandelsorganisationen og hævder, at det er forkert at fastsætte prisniveauet for at støtte sine landmænd. Men de amerikanske landmænd befinder sig i en krise som følge af tre år med faldende priser og manglen på intervention for at hjælpe fra regeringens side.

Foto: Lokalbefolkningen pløjer og sår deres marker ved hjælp af okser i Louping i Kinas Yunnan-provins.

Kina bygger verdens højeste ringvej omkring Lhasa, Tibet

24. jan., 2017 – Efter at have bygget verdens højeste jernbanelinje, Qinghai-Tibet-jernbanen, der åbnede i 2006, er kineserne nu næsten færdige med verdens højeste ringvej omkring Lhasa, hovedstaden i den autonome region Tibet. China News Service rapporterer, at vejen, der har en totallængde på næsten 100 kilometer, vil have seks vejbaner, syv tunneller og 27 broer.

De bemærker, at vejen, der vil blive fuldt ud åbnet i juni, i høj grad vil lette trafikpropper og udvide byens udviklingsmulighed, iflg. Lin Sheng, Lhasas viceborgmester.

Smukke billeder af vejen og den nu moderne Lhasa by kan ses i Sputniks rapport her:

<https://sputniknews.com/asia/201701241049954192-china-worlds-highest-ring-road/>

Foto: En arbejder, der syner lille på baggrund af de enorme bjerge, maler rækværket på broen over Lhasa-floden i udkanten af Lhasa by. [Sputnik]

RETTELSE Daisuke Kotegawa

Daisuke Kotegawa, en ven af Schiller Instituttet, har sagt ja til at være medlem af Schiller Instituttets Internationale rådgivningsråd, og ikke Schiller Instituttets bestyrelse, som det fejlagtigt blev rapporteret her i sidste uge.

Vi beklager fejlen.

Forhandlinger i Astana om Syrien slutter, med fælles russisk-tyrkisk-iransk erklæring

24. jan., 2017 – De interne syriske forhandlinger, sponsoreret af Rusland, Iran og Tyrkiet og med Kasakhstan som værtsnation, sluttede i dag med en fælles erklæring udstedt af Rusland, Iran og Tyrkiet. De tre regeringer, der optræder som garanter for processen, »genbekræfter deres forpligtelse over for den Syriske Arabiske Republiks suverænitet, uafhængighed, enhed og territoriale integritet som en multietnisk, multireligiøs, ikke-sekterisk og demokratisk stat, som det bekræftes af FN's Sikkerhedsråd«. De vil ligeledes søge konsolidering af våbenhvilen, der indledningsvist blev aftalt af de tre magter den 29. dec., 2016, og som efterfølgende blev støttet af FN's Sikkerhedsråd i Resolution 2336. De aftalte også »at etablere en trilateral mekanisme for at overvåge og sikre den fulde overholdelse af våbenhvilen, forhindre alle provokationer og afgøre alle modaliteter for våbenhvilen«, og de »gentager deres beslutsomhed med hensyn til i fællesskab at bekæmpe ISIL/DAESH og al-Nusra og at adskille fra disse, de bevæbnede oppositionsgrupper«.

Alexander Lavrentiev, chefen for den russiske delegation i Astana, rapporterede efter mødets afslutning, at forhandlingerne med de bevæbnede oppositionsgrupper erkendte betydningen af, at der lanceres en politisk proces i Syrien, og at det er nødvendigt at påbegynde arbejdet med en ny forfatning, som må vedtages gennem det syriske folks frie vilje.

»Vi håber på, at den bevæbnede syriske opposition vil være mere aktiv i denne retning«, sagde Lavrentiev, rapporterer TASS. »Vi vil forsøge at hjælpe med dette.«

Han rapporterede faktisk, at den russiske regering har overgivet til oppositionsgrupperne et forfatningsudkast, der har til hensigt at sætte gang i den politiske proces.

»Dette har vi gjort udelukkende fordi vi ønsker at fremskynde denne proces og give den en yderligere og stimulerende impuls, uden at intervenere i selve processen med at undersøge og vedtage landets fundamentale lov«, sagde Lavrentiev. »Vi mener, at denne proces bør ledes af det syriske folk selv«, sagde han.

Med hensyn til den trilaterale mekanisme for overvågning af våbenhvilen, rapporterede Lavrentiev, at militære eksperter fra alle tre lande har aftalt at oprette en trilateral gruppe i Astana, som vil begynde at fungere i begyndelsen af februar.

Erklæringer, der blev udstedt af de to syriske sider efter mødets slutning, indikerer, at, alt imens man afgjort har gjort fremskridt, så ligger der stadig meget arbejde forude, før en politisk afgørelse i Syrien kan opnås. Bashr al-Jaafari, Syriens FN-repræsentant og leder af regeringsdelegationen i Astana, sagde, at mødet var lykkedes med at opnå målet med at konsolidere ophøret af fjendtlighederne i et specifikt tidsrum, som ville bane vejen for en dialog mellem syrerne, rapporter SANA. Han sagde, at det samtidigt »var sorgfuldt« at sidde i det samme lokale »med andre syrere, der har forbindelse til udenlandske dagsordener og arbejder for udenlandske myndigheder, og nogle af dem er forpligtet over for terroristgrupper«. Han fortsatte, »vi vil imidlertid, uanset prisen, gøre dette for at redde vores stat og vort folk«. Jaafari kom også med anklager om, at den tyrkiske rolle i forhandlingerne var negativ. »Tyrkiet siger én ting og gør noget andet«, sagde Jaafari, iflg. Sputnik.

Mohammad Alloush, lederen af oppositionens delegation, svarede på sin side, rapporterer Reuters, at han havde reservationer over for ordlyden, som han hævdede, legitimerede Irans »åreladning« i Syrien og ikke adresserede de kæmpende, shiitiske oprørmilitseres rolle.

Nu er det tid – Ødelæg Det britiske Imperium én gang for alle!

Leder fra LaRouchePAC, 24. januar, 2017 – Der er mange, der i løbet af de seneste 50 år har sat spørgsmålstegn ved Lyndon LaRouches advarsel om, at Det britiske Imperium stadig var i live, og stadig var helliget til at knuse Alexander Hamiltons, John Quincy Adams', Abraham Lincolns og Franklin Roosevelts Amerikanske System. Men i dag har denne tvivl bevist sin store tåbelighed, med City of Londons og Det britiske Monarkis imperieherrer, der stolt har erklæret, at deres hensigt er at ødelægge enhver bestræbelse på at genrejse Det amerikanske System i deres tidligere koloni.

Obama-årene har vist sig at være Det britiske Systems totale overtagelse af den amerikanske regering. Briternes »frihandelsmodel«, som Amerikas grundlæggende fædre havde udkæmpet en revolution for at undslippe, var lykkedes med at fjerne alle Franklin Roosevelts regler og begrænsninger af Wall Street, der således har skabt en spekulativ boble i megabillion-klassen. Den britiske opiumskrig mod Kina blev i ondskab overgået af briternes og Wall Street-bankernes »Dope, Inc.«, der har skabt den værste narkoepidemi i USA's historie, alt imens Obama nægtede at fængsle de ansvarlige bankierer for

hverken finanssammenbruddet eller narkopenge-hvidvaskningen og åbenlyst promoverede legalisering af narkotiske stoffer. Industri blev nedtaget under dække af »frihandel« og den svindel, at kulstoffer ødelagde planeten, alt sammen sponsoreret af Prins Philips Verdensnaturfonden og relaterede grønne fanatikere. Udforskning af rummet og videnskabelig udvikling af kernekraft og fusionskraft blev ødelagt under den samme, britiske imperiemodel for tvungen tilbageståenhed. Evindelige kolonikrige er blevet ført mod nationer, der ikke udgjorde nogen trussel mod USA, men som stod Rusland eller Kina for nær, med anvendelse af britisk/saudisk-finansierede terrornetværk til at fjerne regeringer ved magt. Obama og hans britiske sponsorer forberedte krig med Rusland og Kina med en enorm militær inddæmning af begge eurasiske nationer.

Truslen mod denne britiske kontrol over USA, repræsenteret af Obama/Hillary-ondskabens nederlag i november, har nu tvunget briterne til at komme åbent ud og være villige til at dræbe for at standse enhver chance for, at Trump-administrationen genopretter fornuft. De må stoppes, og Det britiske System må ødelægges, hvis civilisationen skal overleve denne krise.

Se på de seneste par måneder:

* Man ved nu, at hele den hysteriske kampagne for at portrættere Donald Trump som et russisk værktøj blev kørt af MI6-agenten Christopher Steele, der fabrikerede et dokument så absurd, at selv de britiske aktiver internt i det amerikanske efterretningssamfund ikke kunne bekræfte noget af det på trods af den kendsgerning, at de lakkede det til offentligheden.

* The London Spectator offentliggjorde den 21. jan. en artikel af en journalist fra BBC, Paul Wood, med titlen, »Will Donald Trump be assassinated, ousted in a coup or just impeached?« (Vil Donald Trump blive myrdet, afsat ved et kup eller blot afsat ved en rigsret?) Man bør erindre sig, at amerikanske præsidenter, der er gået op imod Det britiske Imperium, har en 'tradition' for at blive myrdet, af briterne, i hele USA's

historie – Lincoln, Garfield, McKinley og Kennedy.

* Et sagsanlæg er blevet anlagt i New York, som anklager præsident Trump for overtrædelse af Forfatningen ved at eje hoteller, der lejlighedsvis modtager udenlandske regeringsfolk som gæster, hvilket angiveligt skulle være det samme som bestikkelser og betalinger til præsidenten. Sagen er anlagt af »Citizens for Responsibility and Ethics in Washington« (Borgere for ansvarlighed og etik i Washington), en gruppe, der er stiftet af det berygtede britiske aktiv George Soros, verdens førende sponsor for legalisering af narkotiske stoffer, eutanasi, 'farvede revolutioner' og operationer mod den russiske og kinesiske regering.

På trods af Soros' kampagne imod Trump, som han kaldte for en »diktator in spe«, er en medarbejder til Soros, Steven Mnuchin, blevet valgt som Trumps finansminister. Mnuchin arbejdede i to hedgefunds, der var svært finansieret af Soros, og arbejdede på et tidspunkt direkte for Soros Fund Management. I sin godkendelseshøring (i Senatet) erklærede Mnuchin ligeud, at han og Trump ikke ville støtte genindførelsen af Glass-Steagall, på trods af det faktum, at Trump havde lovet at genindføre Glass-Steagall under sin kampagne. I 2012 informerede det Britiske Udenrigsministerium en amerikansk økonom, der besøgte City of London, at vedtagelse af Glass/Steagall-loven, som på det tidspunkt var fremstillet som lovforslag i Kongressen, primært takket være udstrakt mobilisering af LaRouchePAC, var en *casus belli*, en begrundelse for krig.

Denne krig er nu i gang. Muligheden for, at den nye, amerikanske administration vil afvise Det britiske System til fordel for Glass-Steagall, samarbejde med Rusland om bekæmpelse af terrorisme snarere end at vælte suveræne regeringer og gå sammen med Kina omkring Den Nye Silkevejs udvikling af hele verden, er ikke sikker, men afgjort til stede. Det, der kræves, er, at det amerikanske folk mobiliseres til at erkende Det britiske Systems ondskab og

knuse det, og således beskytte Trump og nationen mod det angreb mod menneskeheden, der nu finder sted på vegne af et desperat Britisk Imperium. Nu er det tid.

Vi må mobilisere det amerikanske folk til at genoplive ånden fra Uafhængighedskrigen mod Det britiske Imperium, og fra Lincolns forsvar af Unionen, og fra FDR imod Wall Street. Det kan gøres; men vi må vække de bedste traditioner i hele Amerikas historie. Vi behøver dig.

Foto: Franklin Delano Roosevelt Mindesmærket i Washington, D.C., dedikeret til FDR's minde, USA's 32. præsident, den 2. maj 1997 af præsident Bill Clinton – ca. 2 år før FDR's Glass/Steagall-lov, som han indførte i 1933, af samme Bill Clinton blev ophævet i 1999.

Man skulle mene, at det bedste mindesmærke for FDR består i nu, som en presserende nødvendighed, at genindføre Glass/Steagall-loven – før finanssystemet bryder sammen.

»Amerika først« – eller et fælles hjem for menneskehedens fremtid?

Af Helga Zepp-LaRouche

Alternativet til globalisering à la amerikansk, dvs. et system, der er til fordel for det internationale finansoligarki på bekostning af Det almene Vel, er ikke et tilbagefald til en ren nationalstatspolitik. Menneskehedens universalhistorie har for længst nået et punkt, hvor kun et helt nyt paradigme kan være vejen til det næste trin i

evolutionen. Dette Nye Paradigme må prioritere menneskehedens fælles interesser og udgå fra ideen om Én Menneskehed med en fælles fremtid, som imidlertid aldrig må stå i modsætning til interesserne hos menneskeheden som helhed. Dette Nye Paradigme må adskille sig lige så tydeligt fra globaliseringens aksiom, som den moderne tid adskilte sig fra middelalderen.

GDE Error: Requested URL is invalid

Internt syrisk møde begynder i Astana

23. jan., 2017 – Her til morgen åbnede mødet i Astana, Kasakhstan, mellem repræsentanter for den syriske regering og repræsentanter for bevæbnede oppositionsgrupper, hvor begge parter tilsyneladende befandt sig i samme lokale for åbningen, hvor Kasakhstans udenrigsminister Kairat Abdrakhmanov oplæste en velkomsterklæring fra præsidenten, Nursultan Nazarbaiev. De gik dernæst til separate lokaler, med FN's særlige udsending Staffan de Mistura som mægler i deres diskussioner. Ifølge de fleste rapporter var spændingerne mellem de to sider høje, men samtidig undgik begge sider den form for handlinger, der fuldstændigt ville sabotere forhandlingerne.

»Det vil gøre det muligt at nå et kvalitativt nyt niveau i forhandlingsprocessen«, sagde Alexander Lavrentyev, præsident Putins særlige udsending for den syriske afgørelse og chef for den russiske, diplomatiske delegation i Astana. »Den russiske delegation havde et møde med den syriske regerings delegation, ledet af ambassadør Bashar al-Jaafari. Mødet var meget konstruktivt«, sagde Lavrentyev. »Den syriske side demonstrerer en total forståelse og en meget konstruktiv fremgangsmåde.«

Den syriske oppositions delegation udtrykte en lignende optimisme efter den første dags forhandlinger.

»Siderne forventes nu at arbejde på en mekanisme for overvågning af våbenhvilen«, sagde talsmand for oppositionen Yahya al-Aridi, rapporterer TASS. Han tilføjede, at det kun er ideen om en sådan mekanisme, man undersøger. Den syriske opposition mener, at den har fundet forståelse fra Rusland under forhandlingerne i Astana: »Vi ser, at de har opnået deres militære mål og nu ønsker en politisk afgørelse«, sagde han.

Et emne, der ikke vil blive diskuteret i Astana, er den syriske præsident Bashar al-Assads skæbne. Al-Aridi, rapporterer Associated Press, sagde, at der ikke var planer om at drøfte Assads stilling, før man har adresseret, hvad han sagde, var igangværende krænkelser fra regeringens side af våbenhvilen.

»Jeg tror ikke, der er nogen sammenhæng for dette nu. Ingen er parat til dette«, sagde al-Aridi til reportere i Astana. »Vi har brug for en forpligtelse til denne våbenhvile.«

Med hensyn til Rusland, Tyrkiet og Iran, de tre garantmagter for våbenhvileaftalen, så forventer de at udstede et kommunike i morgen om samarbejde omkring bekæmpelse af terrorisme. Ifølge en anden rapport i TASS vil kommuniqueet sige, at Rusland, Tyrkiet og Iran hilser separationen af terrorister og bevæbnede oppositionsgrupper velkommen, og planlægger i fællesskab at bekæmpe militante kæmpere fra Islamisk Stat og al-Nusra terrorgrupperne. De tre regeringer planlægger også at etablere en trilateral mekanisme til overvågning af våbenhvilen i Syrien.

Foto: FN's særlige udsending, Staffan de Mistura, mægler imellem repræsentanter for hhv. den syriske regering og de bevæbnede oppositionsgrupper i forhandlingerne i Astana, Kasakhstan, der åbnede i dag.

Lyndon LaRouche: Hold Trumps kandidat ude af Finansministeriet; Undgå økonomisk kollaps

22. jan., 2017 – Efter at Trumps nominerede til finansministerposten, Steven Mnuchin, havde misrepræsenteret og erklæret sig imod Glass/Steagall-loven i høringerne i Senatet, der skal godkende hans udnævnelse, sagde økonom og stiftende redaktør af *EIR*, Lyndon LaRouche, i dag, at Mnuchin var en »destruktiv kraft«, der bør holdes ude af Trump-administrationens Finansministerium. »Han kan ikke accepteres som det, han hævdede at være; han er ikke kvalificeret«, tilføjede LaRouche, og »han vil skabe store problemer i Trump-administrationen. Trump kunne komme godt ud af dette spørgsmål om Glass-Steagall; men denne fyr vil skabe problemer for det«.

Mnuchins ordveksling om Glass-Steagall med senator Maria Cantwell (D-WA.), der har været en hovedsponsor for lovforslag til genindførelse af Glass-Steagall, udgjorde hele hendes spørgetid under høringen i Senatets Finanskomite. På trods af, at præsident Trump har krævet »en tilbagevenden til Glass-Steagall« under sin valgkampagne, erklærede Mnuchin, at han var modstander af lovens genindførelse. Cantwell fremførte det Republikanske Partis program, der kræver en genindførelse af Glass-Steagall; hun citerede også officielle estimater, der siger, at enorme \$14 billion i økonomiske tab for amerikanere var resultatet af bankernes nedsmeltning i 2007-08, og at en genindførelse af Glass-Steagall var nødvendig for at forhindre, at dette skete igen.

»Senator Cantwells fremlæggelse af dette spørgsmål var gyldigt, og det var et spørgsmål, gennem hvilket hun forsøger at redde denne nation«, sagde LaRouche. »Vi befinder os på tærsklen til noget, der kunne blive et forfærdeligt kollaps.«

Mnuchins svar til Cantwell var, »Nej, jeg støtter ikke en tilbagevenden til Glass-Steagall, som den er.« Han sagde, at han støttede Volcker-reglen fra Dodd/Frank-loven, hvis den blev modificeret.

Desuden kom Mnuchin med en alvorlig, forkert påstand over for komiteen, til støtte for sin opposition til Glass-Steagall. Han påstod, at, iflg. en nylig rapport fra Federal Reserve (USA's centralbank), »ville Glass-Steagall få meget store følger for likviditeten og kapitalmarkederne og bankernes evne til at yde nødvendige udlån«. Med andre ord, at Glass-Steagall ville resultere i et mindre likvidt lånemarked for økonomiske investeringer, og i mindre udlån fra bankerne.

Sandheden er, at denne rapport fra Federal Reserve, som blev udgivet sidste september, kritiserede Volcker-reglen på dette punkt, og ikke Glass/Steagall-loven. Den bærer titlen, »Volcker-reglen og skabelse af markeder i tider med belastning«. Hovedkonklusionen er den, at »obligationer er mindre likvide under belastede tider pga. Volcker-reglen«. Men Mnuchin rystede Republikanerne i komiteen og et stort antal bankierer ved at støtte en Volcker-regel.

Med hensyn til Glass-Steagall og bankkredit: næstformand for FDIC (USA's statslige indskudsgarantifond), Thomas Hoenig, har gentagne gange afgivet ekspertforklaring for Kongressen og andre institutioner om, at, i løbet af de groft regnet 60 år, hvor Glass-Steagall var i kraft, var USA's kapitalmarkeder for banklån og udstedelse af obligationer de stærkeste og dybeste i verden.

LaRouche understregede den 22. jan., at »Mnuchin gør et beskidt arbejde, der kan føre til et dødbringende kollaps i

USA og andre steder. Med det, han talte for, kunne han forårsage en krise, der hastigt ville få den amerikanske økonomi som helhed til at bryde sammen. Et nyt finanssystem er i færd med at blive skabt [med reference til Kinas og de BRIKS-allierede nationers internationale udviklingsinstitutioner]; og her begynder dette med at genindføre Glass-Steagall. Så dette er af international, og ikke blot national, betydning.«

»Jeg mener, at der ikke er nogen anden mulighed end den, at han må holdes ude« af Finansministeriet, konkluderede LaRouche.

Foto: Senator Maria Cantwell og Trumps nominerede til finansministerposten, Steven Mnuchin, under senatshøringen.

Trump holdes fangen af London og Wall Street – Han må beskyttes

Leder fra LaRouchePAC, 23. januar, 2017 – Samtidig med, at Donald Trump starter sin første uge som USA's præsident, befinder den vestlige verden sig i en farlig tilstand med tumult og ubeslutsomhed, men en tilstand med et usædvanligt potentiale. Hvilken retning, Trumps præsidentskab vil tage, er uvist. Alt imens Trump førte kampagne imod Wall Streets rolle over Obama og Hillary og eksplicit krævede en genindførelse af Glass-Steagall for at gøre en ende på Wall Streets magt over regering, så hævdede Trumps valg til finansminister, Steven Mnuchin, under sin godkendelseshøring i Kongressen, at hverken han eller Trump ønsker at genindføre Glass-Steagall, fordi,

som han sagde, det ville ødelægge »likviditet og kapitalmarkeder«. Dette er især absurd, fordi det kommer samtidig med, at hele det vestlige finanssystem står over for et katastrofalt kollaps af den \$2 milliard store (dvs., 2 og 15 nuller) derivatboble – spillegæld, der suger blodet ud af realøkonomien.

»Trump er i vanskeligheder«, fremhævede Lyndon LaRouche i dag og påpegede Trumps eksponering til enorm gæld og kreditorer, der forsøger at kræve ham til regnskab over for City of London og Wall Street. »Vi må udrense de beskidte operatører – vi må have en ordentlig proces i USA, der vil beskytte Trump og beskytte landet.« LaRouche har krævet, at Kongressen afviser Mnuchins udnævnelse til Finansministeriet og omgående genindfører Glass-Steagall, som det nødvendige, første skridt til at genrejse nationens realøkonomi.

Wall Streets magt over ledende personer i begge politiske partier er nu afsløret, med det Republikanske Partis højrefløj, sammen med deres ligesindede Obama-demokrater, der har sluttet sig sammen for at anstifte Trumps fjernelse fra embedet med ethvert middel. Medlemmer af Kongressen og personer i efterretningssamfundet er i færd med at »undersøge« forbindelser mellem Trump, og de personer, han har udnævnt til sin regering, og den russiske regering, og spiller således på det totale hysteri imod Rusland og Vladimir Putin fra Obama-kredsens side (der, som Putin sagde i sidste uge, »bliver ved med at sige farvel, men ikke går«).

Londonmagasinet *The Spectator* havde den 21. jan. en artikel skrevet af BBC-journalist Paul Wood med overskriften: »Vil Donald Trump blive myrdet, afsat ved et kup eller bare afsat ved en rigsret?« I samme ånd indgav *Citizens for Responsibility and Ethics in Washington (CREW)* (Borgere for ansvarlighed og etik i Washington), som er finansieret af George Soros, i dag et sagsanlæg i ved domstolen i New York, som anklager Trump for at overtræde det forfatningsmæssige forbud mod, at folk i offentligt embede modtager »emolumenter«

(fordele; betalinger) fra fremmede regeringer, med det argument, at fremmede regeringer eller regeringsekskriverer, der betaler for et hotelværelse i et Trump-hotel, er det samme som en kriminel bestikkelse, og det samme er tilfældet, når banker, der har forbindelse til udenlandske regeringer, låner penge til et Trump-selskab.

Det bør ikke komme som en overraskelse, at chefen for CREW, David Brock, er den samme person, der kørte pressekampagnen ved navn »Troopergate« imod præsident Bill Clinton. De, der mener, at Brock har »skiftet side«, ved intet om Det britiske Imperiums fremgangsmåder.

Den kendsgerning, at Kina og Rusland har igangsat et nyt paradigme for menneskeheden, angiver den retning, der er behov for, for den nye Trump-administration, og for Europa og USA generelt. Kinas proces med Den Nye Silkevej bringer massiv infrastrukturudvikling og samarbejde omkring videnskabelig forskning og udforskning af rummet til alle nationer, der ønsker at deltage – og er ligeledes et stående tilbud til USA om at slutte sig til denne proces. I mellemtiden åbnede russerne i dag et møde i Kasakhstan, der bringer den syriske regering og de førende, syriske oppositionsgrupper sammen for at konsolidere den igangværende våbenhvile i den forfærdelige krig, som Obama anstiftede i dette engang så smukke land, og påbegynder hermed en proces for en politisk afgørelse. Det har en chance for at fungere, netop, fordi briterne og deres marionet Obama ikke er involveret og ikke længere kan kræve regimeskifte snarere end at samarbejde om at bekæmpe ISIS og al-Qaeda.

Alle udviklinger i verden i dag er yderligere bevis for, at Lyndon LaRouche har haft totalt ret i alle sine forudsigelser om det britiske, monetaristiske systems uundgåelige undergang, og om det nødvendige, Nye Paradigme, der kræves for at bringe verden sammen omkring en ny tidsalder for udvikling, videnskabeligt samarbejde og en renæssance, baseret på de bedste traditioner i alle verdens store kulturer. Tiden er

inde til, at mennesker af god vilje erkender denne, Lyndon LaRouches unikke rolle, og slår kræfterne sammen i dette svangre øjeblik i historien, for at virkeliggøre denne globale, menneskelige renæssance.

Foto: Trumps nominerede kandidat til USA's finansminister, Steven Mnuchin, aflægger forklaring for Kongressen, 19. januar, 2017. (foto: CSPAN)

RADIO SCHILLER, 23. januar, 2017:

Til præsident Trump: Det er ikke "Amerika Først", men Menneskehedens Fælles Fremtid

Med formand Tom Gillesberg

Målet for fredsforhandlinger i Astana: Syrien bør tilhøre

syrere

22. jan., 2017 – På tærsklen til fredsforhandlingerne i Astana, Kasakhstan, den 23. januar, rapporterer Sputnik i sin tyrkiske udgave, at »Tyrkiets primære mål er at sikre fred i Syrien og landets territoriale integritet«, med et citat af medlem af udenrigsudvalget og parlamentet, Hasan Basri Kurt fra det regerende Lov og Udviklingsparti, AKP. Krigen har varet i fem år, sagde Kurt, og »Mødet i Astana er det vitale initiativ fra Rusland og Tyrkiet, der har til formål at opnå fred og stabilitet i Syrien. Hele verden behandler dette initiativ med respekt og følger ængsteligt med i udviklingerne.«

Kurt sagde, at Tyrkiets mål er at inddrage mange flere deltagere i fredsforhandlingerne om Syrien, og at forhandlingerne i Astana vil blive endnu et skridt fremad. »Det er værd at understrege, at landene i området var ivrige efter at udtale deres initiativer for forhandlingerne, ulig i Genève. Det er højst usandsynligt, at dette vil blive det eneste og endegyldige møde. Vi håber imidlertid, at deltagerne i forhandlingerne vil kunne aftale en fortsat opretholdelse af våbenhvilen og en genoprettelse af fred i landet.«

Dr. Celalettin Yavuz, en tidligere udenrigspolitisk rådgiver til lederen af Partiet National Bevægelse (MHP), fortalte Sputnik om den syriske oppositions mål. Han sagde, at én idé, der må diskuteres i Astana, vil være at bringe de forenede oppositionsgrupper sammen med regeringshæren om at bekæmpe terroristgrupper i Syrien. »Den syriske regerings bevæbnede styrker er fortsat den største magt i landet, der kan samle de forskellige grupper, som opererer i landet.«

Han sagde, »Det vigtigste formål for forhandlingerne i Astana er at enes om russiske og tyrkiske officerers deltagelse i den fortsatte kamp mod jihadisterne.« Han sagde, at Damaskus bør være øverstkommanderende over operationerne mod Daesh

(Islamisk Stat).

Foto: Tre hovedaktører i fredsforhandlingerne i Astana: Udenrigsministrene Sergei Lavrov, Rusland (midten), Mevlut Cavasoglu, Tyrkiet (højre) og Mohammad Javad Zarif, Iran forlader en pressekonference i Moskva, Rusland, 20. december, 2016.

Trumps ankomst er en global udvikling, om han erkender det eller ej

Leder fra LaRouchePAC, 22. januar, 2017 – Fra Tysklands udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier lyder et klagende, men sandt råb, i en kronik i dag i Bild am Sonntag: »Der er meget, der står på spil i dag – med valget af Donald Trump er den gamle, 20. århundredes verden endegyldigt forbi.«

Og fra Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, som i Kina bliver kaldt »Silkevejsladyen« på grund af, at hun i 30 har været forkæmper for projekter og institutioner i Verdenslandbroen, lyder det: »Steinmeier ved imidlertid ikke, hvad den nye orden er, men det gør vi. Han erkender, at en ny æra er indvarslet. Men formålet med denne nye æra er, kan vi etablere en ny orden for menneskedens almene vel?«

Uanset, hvor ofte præsident Donald Trump gentager, »Amerika først«, så er og bliver valget af ham et internationalt fænomen, som drejer sig om en igangværende, global bølge af mange forestående valg, hvor Wall Street/City of Londons orden, med »globalisering, afindustrialisering og imperiekrige«, bliver smidt på porten.

NATO er forældet, og det samme er Den europæiske Union; det samme gælder Obamas »vi fastsætter reglerne« og afsættelse af regimer, »vi« ikke kan lide, gennem krig.

Præsident Trump har erkendt, at Putins Rusland er ansvarlig for den mulige afslutning af 15 års uafbrudt krig i Mellemøsten og Nordafrika, og for et nyt sikkerhedskoncept, i fællesskab med Xi Jinpings Kina, som kan knække nakken på international terrorisme.

Han må komme til at erkende, at Xi er ansvarlig for at tilbyde »et fællesskab for en fælles skæbne« gennem Den Nye Silkevejs infrastruktur; gennem at anføre forskning og udvikling; og gennem at anføre udforskning af Månen.

Vil den amerikanske befolkning, der har stemt for en afvisning af det gamle paradigme med »globalisering og afindustrialisering«, få den nye administration og Kongressen til at gøre det, der er nødvendigt, for at gå med i de nye fremstød for og drivkraft bag vækst og videnskabeligt fremskridt?

Prøverne er allerede i gang. Kampen for at genindføre Glass/Steagall-loven kræver, at Trump formås til at handle, og at han adskilles fra sin udpegede finansminister, der offentligt er imod Glass-Steagall. En national, tværpolitisk appel er i gang – og er på denne webside.

Der er allerede lovforslag til diskussion og introduktion i Kongressen, for en »national infrastrukturbank«, men det må blive af en helt anden størrelsesorden, langt dristigere, og må omfatte fremskudte grænser såsom udvikling af fusion, udforskning af rummet og kontinentale højhastigheds-jernbaner. Og det må være en national kreditinstitution, der er forbundet med denne nye ordens internationale udviklingsbanker, for virkeligt store projekter, der spænder over lande og kontinenter.

I et heldigt øjeblik talte Trump om »ikke at dominere, men

lede gennem et lysende eksempel«. Det findes allerede, for ham at gå med i.

**»Indvielse af et Nyt
Paradigme:
En dialog mellem
civilisationer«
Helga Zepp-LaRouches
hovedtale på
Schiller Instituttets
konference i New York City,
14. januar, 2017**

... med win-win-samarbejdet omkring den Nye Silkevej, så har man muligheden for at få en dialog mellem kulturer på højeste niveau. Dette er præcis, hvad Schiller Instituttet promoverer med konferencer som denne. Den grundlæggende idé er, at, hvis alle mennesker blot kendte de skønneste udtryk for den anden kulturs højkulturelle epoker, ville de elske denne anden kultur, fordi de ville føle sig så beriget og erkende, at det er en skønhed, at vi har så mange kulturer. Det ville være ekstremt kedeligt med kun én kultur; og især er den vestlige, liberale kultur ikke ligefrem attraktiv. Hvis man derfor ser på Konfucius-traditionen i Kina, på Mencius, på literatimaleri; eller man ser på de vediske skrifter, eller Gupta-periodens sanskrit-dramatradition i Indien. Den indiske

renæssance med Tagore, Sri Aurobindo; eller man ser på den Italienske Renæssance, man ser på den Tyske Klassik inden for musik og litteratur – især med musik fra Bach til Beethoven og til Brahms. Dette er bidrag til universalhistorien, som, når alle nationer først kender de bedste udtryk for den anden kultur, jeg er helt sikker på, vil få alle konflikter til absolut at forsvinde; og vi vil få en rig, universel kultur, der består af mange, nationale udtryk og traditioner. Men som stadig er forenet af universelle principper for kunst og videnskab.

Download (PDF, Unknown)

Daisuke Kotegawa nyt bestyrelsesmedlem i Internationale Schiller Institut

21. jan., 2017 – Daisuke Kotegawa har sagt ja til at blive medlem af det Internationale Schiller Instituts bestyrelse. Hr. Kotegawa er tidligere embedsmand ved Japans Finansministerium, tidligere adm. direktør for Japan ved IMF og er nu forskningsdirektør ved Canon Institute, og har talt ved flere internationale Schiller Institut-konferencer.

Talsmand for Kreml, Peskov: Det syriske spørgsmål kan ikke løses uden USA

21. jan., 2017 – Talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, hilste udsigten til amerikansk deltagelse i de interne, syriske forhandlinger, der begynder i Astana, Kasakhstan, den 23. jan., velkommen, men han erkendte ligeledes en komplikation: Iran. »Iranerne hilser ikke dette velkommen«, sagde han. »Så det er et meget kompliceret spørgsmål i et meget forsigtigt spil.« Dette er årsag til nogen uenighed mellem Moskva og Teheran, sagde Peskov, men han tilføjede, at »Det er indlysende, at, uden USA vil det ikke være muligt at løse det syriske spørgsmål.« Ifølge en rapport i Sputnik udtalte den iranske udenrigsminister Mohamed Javad Zarif sin modstand mod USA's deltagelse og sagde, at Iran »ikke inviterede USA« og var »imod USA's tilstedeværelse«. Iran vil sandsynligvis fortsætte med sin modstand mod USA's deltagelse, indtil det (Iran) forstår, at USA ikke længere støtter regimeskifte i Damaskus, selv om det muligvis ikke har indflydelse til at holde USA ude.

I sin egen rapport om forberedelserne til Astana, især fra oppositionsdelegationens side, klager Reuters over, at, alt imens USA er blevet inviteret, er Saudi-Arabien og Qatar ikke.

USA's Udenrigsministerium udsendte i dag en erklæring, der sagde, at USA ikke vil sende en delegation fra Washington til Astana, men at den amerikanske ambassadør i Astana, George Krol, vil repræsentere USA ved mødet.

Foto: Den iranske udenrigsminister Zarif: »Vi har ikke inviteret USA og er imod deres deltagelse.«

Intens kamp om Deir ez-Zur i gang

21. jan., 2017 – I en uge har de syriske hærstyrker været engageret i en desperat kamp for at redde den østlige by Deir ez-Zur, ved Eufratfloden mellem Raqqa og grænsen til Irak. Mandag, den 16. Jan., lykkedes det ISIS-styrker at drive en korridor ind mellem den beboede del af byen, der stadig er under regeringens kontrol, og lufthavnen, der har været livlinen for en by besat af ISIS i mere end to år. Syriske styrker, med støtte fra russisk og syrisk luftstøtte, har kæmpet for at generobre korridoren og genoprette forbindelsen mellem byen og lufthavnen.

Det Russiske Forsvarsministerium annoncerede her til morgen, at seks Tu-22M3-bombefly, der fløj ud fra Rusland (sandsynligvis fra Mozdok-luftbasen i Nordossetien) angreb ISIS-mål i Dier ez-Zur. »Efterretningsdata bekræfter, at målene blev ramt«, sagde Forsvarsministeriet i en erklæring. Dusinvis af andre angrebssortier er fløjet af russiske krigsfly, der fløj fra den russiske flyvebase i Latakia, såvel som også af de syriske luftstyrker. Alle efterretninger indikerer imidlertid, at, alt imens ISIS ikke har kunnet vinde yderligere frem i de seneste par dage, så er situationen for de syriske hærenheder på jorden, og for de skønsmæssigt 200.000 civile, der er fanget dér, forsat kritisk.

Foto: Rusland deployerede seks langtrækkende, supersoniske Tupolev Tu-22M3-bombefly fra Rusland for at angribe ISIS-mål i Deir ez-Zur, Syrien, rapporterede det Russiske Forsvarsministerium lørdag.(foto: RT)

Ruslands udenrigsminister Lavrov gentager behovet for en international antiterror-koalition

20. jan., 2017 – I en tale i dag i Moskva ved åbningen af et møde på ministerplan i Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), understregede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov behovet for en »virkelig universel kontraterror-koalition«, som det oprindeligt blev foreslået af præsident Vladimir Putin i FN's Generalforsamling i 2015.

Med henvisning til den »komplekse« internationale situation påpegede Lavrov, at en stigning i terroraktiviteter »uden fortilfælde« volder stor bekymring, da de er blevet »hovedtruslen mod global stabilitet«. Terrorangreb i hele verden, inklusive mordet på den russiske ambassadør til Tyrkiet, Andrei Karlov, »beviser denne alarmerende og farlige trend«. Men, tilføjede han, de »har styrket den opfattelse, at der ikke er noget alternativ« til den form for internationalt samarbejde, som den russiske præsident har foreslået.

I denne sammenhæng, rapporterer Udenrigsministeriet, sagde Lavrov, at meget af det, der vil ske i globale anliggender, »vil afhænge af vore relationer med de førende, vestlige lande, frem for alt den nye, amerikanske administration. Vi håber, at vore partnere vil opgive deres skæve og kræmmeragtige holdning over for de internationale hovedspørgsmål. Vi har bemærket os Donald Trumps valgudtalelser, inklusive om at være rede og beslutsom mht. en fælles kamp mod ISIS. Som præsident Putin mere end en gang har

sagt, så er Rusland rede til at dække sin del af vejen mod at genoptage en konstruktiv dialog med Washington, først og fremmest med det formål at finde effektive responser til terrorisme og mange andre, globale udfordringer.«

Lavrov sagde til Sputnik, at fremskridt mht. at afgøre den syriske konflikt er opmuntrende, med en generel konsensus omkring en politisk-diplomatisk afgørelse som den eneste mulighed. Det forestående Astana-møde vil levere »vigtigt input«, sagde han, »og tilbyde parametre for en omfattende, politisk afgørelse i Syrien, som vil fortsætte i de udvidede forhandlinger i Genève i begyndelsen af februar«.

Problemet med Europa, er Europa, siger italiensk finansminister

20. jan., 2017 – I en tale til Davos Økonomiske Verdensforum i går kom Italiens finansminister Pier Carlo Padoan med nogle nyttige indsigter i Europas stagnation, konfronteret med en skiftende verdenssituation. Som han udtrykte det, »problemet med Europa, er Europa«, rapporterer RT.

Brexit-valget, den italienske folkeafstemning, Donald Trumps valgsejr, reflekterer alle en skiftende vision, sagde han. »Man kan være enig eller uenig i denne vision, men Brexit og Trump er en udfordring.« I Europa »har vi ingen vision, ingen vision, der kan sammenlignes med dets magt«.

Det plejede at være sådan, forklarede Padoan, at Europa repræsenterede en løsning »på mange af de problemer, hvor den europæiske integration var bagud. Nu er det fuldstændig vendt

omkring«. Den italienske folkeafstemning og Brexit-valget er »krisetegn«, sagde han.

Den italienske minister fremførte, at, i formuleringen af deres politik, har europæiske ledere en pligt til at håndtere spørgsmål som populisme, »fordi borgere rejser de rigtige spørgsmål«. Han påpeger, at middelklassen er »desillusioneret omkring fremtiden, skuffede over beskæftigelsesudsigterne for deres børn og skuffede over den tryghed, de kan få fra et velfærdssystem, som måske ikke kan opretholdes. ... Ikke alle, der stemmer for populistiske ideer, er de slemme; i de fleste tilfælde er det de gode, de er medborgere, og de er meget bekymrede.«

Nye jordskælv, kulde, snestorme skaber ny nødsituation i det centrale Italien

19. jan., 2017 – Fire seismiske chok over grad 5 – det kraftigste var på 5,5 – ramte det centrale Italien i går mellem 10:25 og 14:33 CET. Epicentret lå syd for, men tæt på epicentrene for jordskælvne i august og oktober. Chokbølgerne kunne mærkes i Rom og Ancona. Myndighederne i Rom lukkede metroen for at kontrollere, om der var sket skader.

Dette seneste jordskælv skete midt i en snestorm, der havde ramt det centrale og sydlige Italien og skabt alvorlige problemer for både den af jordskælvet berørte befolkning, og for Italien generelt.

En af chokbølgerne udløste et stort lavineskred, der ramte et hotel under Gran Sasso-bjerget (2.914m), hvor 30 personer blev fanget og muligvis er dræbt.

Det kolde vejr, der bragte de seneste tre dages snestorm, har ødelagt elektricitetsledninger i Abruzzo-regionen og efterlod indledningsvis 300.000 personer uden strøm. Siden er strømforsyningen blevet genoprettet for mindst to tredjedele af dem. Snestormen er særlig voldsom, men nogle har peget på manglen af vedligeholdelse og infrastrukturinvesteringer som faktorer, der har forværret problemerne. Nogle lokale administratorer rapporterer, at deres krav i de seneste år om, at det nationale elselskab Enel skal erstatte elmaster, af hvilke nogle stadig er lavet af træ i de små bjerglandsbyer, ikke er blevet indfriet.

Mens man har spildt milliarder af euro på anti-global opvarmningsidioti, har man intet investeret for at beskytte infrastruktur og mennesker fra kulden.

Snestormen har isoleret mange landsbyer i Appenninerne og er især en trussel for kvægflokkene i jordskælvsområderne, der trues af kulden og manglen på vand.

**Lad dette blive Dag Ét –
indvielsesdag – for en ny æra
for udviklingen af
menneskeheden som helhed!**

LaRouchePAC Internationale Webcast, 20. januar, 2017; Leder

Vi har et par emner, vi vil fremlægge her i dag, men vi lægger ud med en umiddelbar gennemgang fra både Lyndon og Helga LaRouche af de begivenheder, der fandt sted i dag, og vore marchordrer for de kommende par dage. Det er i dag naturligvis indsættelsesdag. Vi er nu officielt kommet til slutningen af 16 år med Bush/Obama-æraen. Vi står på tærsklen til noget nyt; vi har et nyt, officielt præsidentskab. Hvad dette nye præsidentskab vil blive, står endnu uklart; det er stadig undefineret, og det er Lyndon og Helga LaRouches vurdering, at vores job ikke har ændret sig. Det er stadig vores opgave at lægge Lyndon LaRouches Fire Love på bordet. Vi er, og må fortsætte med at være, dette lands intellektuelle lederskab, og det er vores ansvar nu at indvarsle et nyt, internationalt paradigme, som USA i høj grad må blive en del af – det, vi kan kalde for det »Nye Paradigme for Udvikling«.

Matthew Ogden: God aften; det er i dag 20. januar, 2017; indvielsesdag. Dette er vores special-webcast på indvielsesdagen fra LaRouchepac.com. Med mig i studiet i dag har jeg to kolleger – Benjamin Deniston her i studiet; og, via video, Michael Steger, som er med os i dag fra Houston, Texas, hvor han har tilbragt nogen tid sammen med Kesha Rogers.

Vi har et par emner, vi vil fremlægge her i dag, men vi lægger ud med en umiddelbar gennemgang fra både Lyndon og Helga LaRouche af de begivenheder, der fandt sted i dag, og vore marchordrer for de kommende par dage. Det er i dag naturligvis indsættelsesdag. Vi er nu officielt kommet til slutningen af 16 år med Bush/Obama-æraen. Vi står på tærsklen til noget nyt; vi har et nyt, officielt præsidentskab. Hvad dette nye præsidentskab vil blive, står endnu uklart; det er stadig

undefineret, og det er Lyndon og Helga LaRouches vurdering, at vores job ikke har ændret sig. Det er stadig vores opgave at lægge Lyndon LaRouches Fire Love på bordet. Vi er, og må fortsætte med at være, dette lands intellektuelle lederskab, og det er vores ansvar nu at indvarsle et nyt, internationalt paradigme, som USA i høj grad må blive en del af – det, vi kan kalde for det »Nye Paradigme for Udvikling«.

Dette er nogle af de emner, vi vil diskutere i dybden senere i programmet, med vægt på to, store projekter, der er eksempler på, og paradigmatisk for, dette Nye Paradigme for Udvikling: Kra-kanalprojektet i Thailand og Transaqua-projektet i Afrika – to projekter, som hr. og fr. LaRouche i årtiernes løb har været meget involveret i, og som blot eksemplificerer den form for store projekter for *menneskelig* udvikling, som må forfølges i de kommende måneder og uger, både internationalt, men også store projekter af den art, som vi må gennemføre herhjemme i USA.

Lad mig begynde med en næsten ordret gennemgang af nogle kommentarer, som både Lyndon og Helga LaRouche kom med umiddelbart efter præsident Donald Trumps indsættelsestale her i eftermiddag, og vi vil så diskutere dette lidt mere i detaljer, før vi går videre med en gennemgang af disse store, internationale udviklingsprojekter.

LaRouche sagde omgående, at det er meget uklart, mht. principper, hvad præsident Donald Trump har i sinde ud fra det, han fremlagde i sin indsættelsestale i dag. Lyndon LaRouche sagde, »De er meget forvirret på overfladen, og vi må vente og se, hvad der ligger under denne overflade. På baggrund af det, der blev fremlagt i denne tale, er der ingen klarhed over principper i det.«

Helga LaRouche sagde: »Det vigtigste på hjemmefronten er, hvordan Donald Trump vil honorere de løfter, han har afgivet. Hvilke handlinger vil han faktisk tage?« spurgte hun. Med hensyn til den internationale front, var Helga LaRouches

vurdering, »Trump burde vide, at det ikke fungerer sådan; blot at sige 'Amerika først'. Spørgsmålet er: Hvordan finder man fælles interesser, som er fælles for mange nationer, og ikke kun 'Amerika først'? Hvad er de fælles mål for mange nationer, og hvordan handler man for at forfølge disse mål?«

Dernæst sagde Lyndon LaRouche: »Problemet er, at princippet endnu ikke er klart. Det kunne gå i retning af et forenende princip; men, ud fra det, der blev fremlagt, står det endnu ikke klart, at det nødvendigvis vil blive det, eller præcis, hvad dette princip vil være.« Helga LaRouche gentog, »Generelt set var talen en meget blandet pose. Der er bestemt løfter om, at dette kunne gå i den rigtige retning, men vi må se konkrete planer for handling. Vi, LaRouche-bevægelsen, LaRouche Political Action Committee, må forstærke vores mobilisering for Lyndon LaRouches Fire Love. Det er godt, at Obama er ude. Vi vil få en frisk vind, en frisk brise, men der er brug for langt mere klarhed.«

Sluttelig sagde Lyndon LaRouche: »Vi vil ikke gå for meget ind på deres argumenter. Lad dem selv forklare deres egne argumenter.« Helga LaRouche sagde: »Vi behøver ikke nødvendigvis støtte ethvert aspekt af, hvad præsident Trump siger. Vi behøver heller ikke være overdrevent kritiske, men vi bør fokusere på vore egne principper og vore egne mål.«

Først og fremmest: Hvad er disse mål?

Nummer 1 – og det er stadig dagsordenen – må Glass-Steagall omgående genindføres som landets lov. I løbet af de seneste 24 timer har vi atter set et udbrud, i vid udstrækning pga. den mobilisering, som I, dette webcasts seere, og medlemmer af LaRouche-bevægelsen i USA har været engageret i; Glass-Steagall er nu tilbage i forreste front, tilbage på dagsordenen. Dette sås tydeligst af de spørgsmål, der blev stillet under høringsen for godkendelsen af den udpegede finansminister, Steven Mnuchin, og som rejstes af senator Maria Cantwell. Hun har, som folk ved, længe været en støtte

af en tilbagevenden til Glass-Steagall, i mange år. Hendes første, og eneste spørgsmål til Steven Mnuchin, var, »Støtter De Glass-Steagall?«

Steven Mnuchins svar – og dette er Helga LaRouches analyse – var, »ægte sofisteri«. »Lyndon LaRouche har været meget klar omkring, at dét, vi har brug for, er den *originale Glass-Steagall, uden ændringer*. Så kommer denne Mnuchin-fyr og taler om en *modificeret* Glass-Steagall og blander det med Volcker-reglen«, sagde hun. »Dette er ægte sofisteri. Det er virkelig godt, at Maria Cantwell har meldt klart ud om dette spørgsmål, og nu må vi lægge meget pres på hende og andre, inklusive på præsident Donald Trump, for at få den ægte Glass-Steagall vedtaget. Som Maria Cantwell sagde, så kræver det en klar, skarp linje mellem investeringsbankaktivitet og kommerciel bankaktivitet sådan, som Glass-Steagall oprindeligt blev udarbejdet af Franklin Roosevelt.«

Men Glass-Steagall er blot det første skridt til det fulde program for de Fire Love; og jeg mener, vi vil diskutere dette, ikke nødvendigvis stykke for stykke, men som en generel gennemgang, det princip, der forener Lyndon LaRouches program. Og vi må, som Helga LaRouches analyse siger, tænke på det som blot Dag Ét af de første 100 dage.

Hvad vi omgående må få at se, fra dette øjeblik, er en omgående forbedring i de amerikansk-russiske relationer. Det er der allerede positive indikationer på. Der er en invitation til præsident Donald Trump til at deltage, eller sende en delegation til at deltage, i Astana Fredsforhandlingerne i Kasakhstan; fredsforhandlingerne om Syrien. Det kunne ikke være mere presserende, end det er nu, med nyhederne her til morgen om, at ISIS på tragisk vis nu har ødelagt de storslåede, romerske ruiner i Palmyra, det smukke amfiteater og de andre ruiner. Så det er presserende vigtigt.

Men samtidig må der blive et seriøst partnerskab mellem USA og Kina. Den store mulighed for dette – i kølvandet på præsident

Xi Jinpings tale om en fremtid for en fælles og almen skæbne, som var temaet i hans tale for Davos Økonomiske Verdensforum under sit nylige besøg i Schweiz – er en konference, der kommer til maj i Kina, om Bælt-og-Vej-initiativet, og som mange statsoverhoveder vil deltage i. En eksplicit invitation er blevet overgivet til Donald Trump personligt for hans personlige deltagelse i denne konference.

Det, der står klart, er, at vi befinder os midt i en global proces for dramatisk og radikal forandring. Der kommer et betydningsfuldt skifte i dynamikken, som allerede finder sted, men som vil fortsætte med at udkrystallisere sig i de kommende måneder. De franske valg er i horisonten. Ifølge nogle beregninger er 75 % af vælgerne nu for at reducere sanktionerne mod Rusland. Dernæst er der de tyske valg, der kommer lidt senere efter de franske. I løbet af disse måneder kunne vi få at se en meget anderledes verden komme til syne. Det står klart, at det ikke længere er »business as usual«. Bush/Obama-æraen er forbi, og vi står nu på tærsklen til noget helt nyt.

Jeg vil gerne invitere Michael [Steger] og Ben [Deniston] til at sige lidt mere om dette, før vi går over til disse projekter, men, lad mig blot sige, om denne nye æra, som Helga LaRouche refererer til som nødvendigheden af at definere fælles interesser blandt mange nationer, og dernæst at samarbejde om at opnå disse interesser, eller, som præsident Xi Jinping udtrykker det, en fremtid for en fælles skæbne.

To store projekter, som jeg nævnte det, og som eksemplificerer mulighederne for at engagere sig på et sådant niveau og indvarsle dette Nye Paradigme for Udvikling, er Kra-kanalen i Thailand, der nu er meget konkret tilbage på dagsordenen – jeg kommer med flere detaljer senere – og Transaqua-projektet i Afrika. Det, vi ser, er, at den Nye Silkevej, Bælt-og-Vej-initiativet, går støt fremad og nu bærer frugt efter årtiers arbejde fra LaRouche-bevægelsens side internationalt. Senere i aftenens udsendelse vil vi vise et kort klip af en video, vi

har lavet, og som belyser Kra-kanalens historie, og som i de kommende dage vil blive ledsaget af et interview med en af hovedarrangørerne af dette projekt, Pakdee Tanapura. Og så får vi en slags generel præsentation af dette Transaqua-projekt i Afrika.

Men dette er store projekter, der blot eksemplificerer det, der, kan man sige, må blive det »nye normale« i dette Nye Paradigme for Udvikling, og for det, som USA som en *presserende* sag må deltage i.

Engelsk udskrift af hele webcastet:

**LET'S MAKE THIS DAY ONE – INAUGURATION DAY –
OF A NEW ERA FOR DEVELOPMENT FOR MANKIND AS A WHOLE!**

LaRouche PAC International Webcast, January 20, 2017

MATTHEW OGDEN: Good evening! It's January 20th, 2017. Today is Inauguration Day, and this is our Inauguration Day Special Webcast from Larouchepac.com. I'm pleased to be joined today by two of my colleagues – Benjamin Deniston, here in the studio; and, via video, Michael Steger, who is joining us today from Houston, Texas, where he's been spending some time with Kesha Rogers.

We have a few items that we're going to present to you today, but we're going to begin with an immediate overview from both Lyndon and Helga LaRouche of the events that occurred today, and our marching orders for the days to come. Obviously, today is Inauguration Day. We've come now, officially, to the end of 16 years of the Bush/Obama era. We're on the verge of something new; we have a new Presidency, officially. What that new Presidency

will be, is unclear; it is very much still undefined, and Lyndon and Helga LaRouche's assessment is, our job has not changed. We still have the task of putting Lyndon LaRouche's Four Laws on the table. We are, and must continue to be, the intellectual leadership in this country, and we are having the responsibility now of ushering in a new international paradigm of which the United States must very much indeed be a part – what we can call the "New Development Paradigm."

That will be some of what we will discuss in substance later in this broadcast with an emphasis on two major projects which are exemplary and paradigmatic of that New Development Paradigm: the Kra Canal Project in Thailand, and the Transaqua Project in Africa – two projects with which the LaRouches have been very much involved over decades and which are merely exemplary of the kinds of great projects for {human} development that must be pursued in the coming months, in the coming weeks, both internationally, but also great projects of that type which we must carry out here at home in the United States.

Let me begin with an almost verbatim overview of some comments that both Lyndon and Helga LaRouche had, immediately following President Donald Trump's inaugural speech this afternoon, and then we will discuss that in a little bit more detail before we get to the overview of these great international development projects.

What Mr. LaRouche said, right off the bat, is that it's very unclear, in terms of principle, what President Donald Trump

has

in mind, just based on what he presented in his inaugural speech

today. Lyndon LaRouche said, "It's very confused on the surface,

and we will have to wait and see what is underneath that surface.

On the basis of what was presented in that speech, there is no clarity of principle there."

Helga LaRouche said, "The most important thing on the domestic front is how Donald Trump will deliver on the promises

that he's made. What are the actions that he will actually take?"

she asked. Regarding the international front, Helga LaRouche's assessment was, "Trump should know it doesn't work that way; merely saying 'America First.' The issue is: how do you find {common} interests, shared among {many} nations, not just 'America First'? What are the common objectives of multiple nations, and how do you act in pursuit of those objectives?"

Lyndon LaRouche then said, "The problem is that the principle is not clear yet. It could go in the direction of a unifying principle; but from what was presented, it's not yet clear that it necessarily will, or exactly what that principle will be." Helga LaRouche's reiterating remarks were: "Overall, the address was a very mixed bag. There are certainly promises that this could go in the right direction, but we need to see concrete plans of action. We, the LaRouche Movement, the LaRouche

Political Action Committee, must increase our mobilization on Lyndon LaRouche's Four Laws program. It is good," she said, "that

Obama is out. We will get a fresh wind, a fresh breeze, but a lot

more clarity is still needed."

And then, finally, Lyndon LaRouche said, "We don't want to

get too close to their arguments. Let them clarify their own arguments." And Helga LaRouche said, "We don't necessarily need

to support every aspect of what President Trump says. We also don't need to be overly critical either, but we should be focusing on our own principles and our own objectives."

Now, first and foremost, what are those objectives?

No. 1 – and the agenda still stands – Glass-Steagall must

be immediately reinstated as the law of the land. We saw, over the last 24 hours, an eruption again, largely due to the mobilization that you, the viewers of this webcast and members of

the LaRouche Movement in the United States have been engaged in;

Glass-Steagall is now back in the forefront, back on the agenda.

This could be seen most clearly by questions that were raised during the confirmation hearing of Treasury designate-Secretary,

Steven Mnuchin, that were raised by Senator Maria Cantwell. Maria

Cantwell, as people know, has been a long-standing supporter of a

return to Glass-Steagall for many years now. Her very first question and her {only} question of Steven Mnuchin was, "Do you

support Glass-Steagall?"

Steven Mnuchin's answer – and this is Helga LaRouche's analysis

– was "real sophistry." "Lyndon LaRouche has been very clear that what we need is the {original Glass-Steagall, without modification}. And here comes this Mnuchin guy, going on about a

{modified} Glass-Steagall, mixing it in with the Volcker Rule,"

she said. "This is real sophistry. It is very good that Maria Cantwell has now put herself on the spot on this issue, and now

{we} have to put real pressure on her and on others, including on

President Donald Trump, to get the real Glass-Steagall in place.

As Maria Cantwell said, that requires a clear bright line between

investment banking and commercial banking in the way that Glass-Steagall was originally designed by Franklin Roosevelt."

But Glass-Steagall is merely the first step in the full Four

Laws program; and I think we're going to discuss that, not necessarily piecemeal, but in terms of the broad overview, the principle which unifies Lyndon LaRouche's program. And the way to

think about that is what Helga LaRouche's analysis was, that this

is merely Day One out of what must be the First 100 Days.

What we have to see, immediately, from this moment on, is an

immediate improvement in U.S.-Russian relations. There are already positive indications of that. You have the official invitation of now-President Donald Trump to attend, or to send a

delegation to attend, the Astana Peace Talks in Astana, Kazakhstan; the peace talks for Syria. This could not be more urgent than it is right now, with the news that we received this

morning, that ISIS has, tragically, now destroyed the grand Roman

ruins of Palmyra, the beautiful amphitheater, and the other ruins

there. So, this is of urgent importance.

But, simultaneously, there must be a serious partnership

between the United States and China. The grand opportunity for that, following President Xi Jinping's keynote speech on the future of shared and common destiny – that was his theme at the

Davos World Economic Forum during his recent trip to Switzerland.

[<http://america.cgtn.com/2017/01/17/full-text-of-xi-jinping-keynote-at-the-world-economic-forum>] The most immediate opportunity is a conference that's coming up in May, in China, on

the subject of the Belt and Road Initiative, which many head of

state will be attending. There has been an explicit invitation extended, for Donald Trump, himself, to attend this conference.

What is clear, is that we are in the midst of a global process of dramatic and radical change. There will be a major shift of dynamic which is already ongoing, but which will continue to crystallize in the coming months. The French elections are on the horizon. According to some calculations, 75%

of the electorate are now in favor of rolling back the sanctions

against Russia. Then you have the German elections coming later

after that. Over the course of these months, we could see a very

different world emerging. What is very clear is that this is no

longer "business as usual." The Bush/Obama era is over, and now

we're on the verge of something completely new.

Now, I would like to invite Michael and Ben to say a little

bit more about this, before we get into these projects, but let

me just say, this new era, what Helga LaRouche is referring to

as

the necessity of defining common interests among multiple nations, and then working together to achieve those interests, or, as President Xi Jinping put it, a future of shared destiny.

Two great projects, as I mentioned, which exemplify the opportunities to engage on that kind of level and to usher in this New Development Paradigm, are the Kra Canal in Thailand, which is now back on the agenda in a very real way – and I'll get into some of the details on that later – and the Transaqua Project in Africa. What we see is that the New Silk Road, the Belt and Road Initiative, is steadily moving forward, and it's coming to fruition after decades of work by the LaRouche Movement internationally. Later in this show, we will be playing a brief clip of a video that we made highlighting the history of the Kra Canal, which also will be accompanied in the coming days by an interview with one of the key organizers of that project, Pakdee Tanapura. And then we will have sort of an overview presentation of this Transaqua Project in Africa.

But what these are, are great projects which are merely exemplary of what must become, you could say, the "new normal" in this New Development Paradigm, and what the United States must {urgently} become a participant in.

Let me leave it at that. We can have a little bit more discussion and then get into some of the bulk of those projects.

MICHAEL STEGER: Well, I think everyone's fairly happy watching this broadcast, given the fact that especially the last eight

years under Obama were a kind of psychological terror. There's definitely a relief. The one thing that's clear, is that it's a moment of action. Perhaps President Trump understands that. As, Matt, you indicated, as Lyn said, himself, we have to see what this actually means. But we, the LaRouche PAC and the LaRouche Association internationally know very well what this means. It's largely determined by the actions that both Russia and China have taken over the last three years around the New Silk Road initiative and a real collaboration, as Vladimir Putin himself called for in the 2015 United Nations General Assembly – an anti-Nazi coalition, like you saw in World War II – has to be brought together, a collaboration of nations.

And what that means – I think President Putin understands this – and I think it's very important that the American people grasp this. The eradication of this kind of terrorism, is the elimination of the British Empire, in the essence of a construction orientation; that you're actually building up the civilizations again, you're building up the populations. You're taking the areas of Southwest Asia, North Africa; the project of the Transaqua is in a key area to begin to develop many parts of Africa that are right now threatened by this terrorist scourge. The same is true from India through Pakistan, the Kra Canal. The areas of Myanmar and Thailand and into Malaysia are also threatened. The Philippines.

So these questions of development are really the means by

which an international coalition eradicates the terrorism; eradicates the drug trade; and begins to collaborate on mankind's

true destiny, which is really much greater than simply solving some of these basic problems.

I'll say that for now. I think Ben might have more to say.

BEN DENISTON: That's exactly the issue. Maybe we can get it

to it a little bit more, but you look at the United States, you

look at the issue of Mexico and our relation to Mexico, for example, which has been a big subject of discussion. But what hasn't been put on the table, is, again, the kind of campaign and

the programs that the LaRouche Movement has led up for major development projects. Mr. LaRouche, again, has a very rich and high-level history of relations with top Mexican officials, including one-time President José López Portillo of Mexico, with whom he had a direct personal relationship around this idea

of common development.

This can be directly taken to one of the key issues we'll

get into – the issue of water development, as we'll discuss in the case of Africa; but that can serve as a model for the kind of

projects that we could bring back to the United States. What Michael is saying here is critical: development is the key; development is the future; development is what's needed to actually {solve} these problems, not just address immediate crises, not just deal with catastrophes as they occur. But actually how do you move the world in many of these regions that

have been plunged into years if not decades of horrific activities led by the Saudis, Obama, Bush – all of these

factions? How do you actually bring that into some real solutions and resolutions that will create a long-term substantial change?

I think what Mrs. LaRouche said was very right on, in terms of her response to the inauguration speech; is that it's a new world. We can no longer be thinking about individual nations alone; that's just part of the natural state that mankind is at, at this point. Mankind has developed to the point where we're a global force; the level of development and growth needed is something that goes beyond individual national boundaries. You have to do it with respect to nations and their interests and their boundaries and their cultures; but it's also undeniable that we're at a point where we have to think as a global species – and really, an interplanetary species.

That's the basis for the future of mankind now. Where do you define these common areas of mutual benefit, mutual interest that nations can participate in; which creates a net higher amount of wealth and growth for all participants involved? There's a principle! Mr. LaRouche was raising the issue of where's the principle; that's an actual scientific principle rooted in the scientific nature of mankind as a creative species, and rooted in the very historical view of the point of human development that we're currently at. That is a principle; that is something which you can continue to come to as the defining point for policy and what's needed now.

OGDEN: Absolutely! There is obviously a sense of

dramatic

change which is sweeping the country; and I think that President

Trump addressed what is a reality. That there is a desperation

among the American people; and that is obviously what rendered this election. The forgotten men, the forgotten women who feel a

desperation and a despair as they look at these old abandoned factories, as he said, standing like tombstones scattered across

the territory of this country. People who feel like they have no

voice; and the sense that they now have the opportunity to participate once again in the policies of the United States.

But

participating in the policies of this country means a necessity

for a deeply held education and profound understanding of principle, not just policies but a principle around which those

actions can be taken. The sentiment of saying we're going to look at ourselves as standing on the threshold of a new millennium and unlocking the mysteries of space; and using American labor to build infrastructure across the United States,

and roads and railroads and tunnels and bridges, is a positive one. But the understanding of where mankind is at in our history

as a species right now, and what are the true scientific challenges that are facing us that require our creativity [in order] to be solved. That is where the real questions lie in terms of clarity of principle. And great leaders of the United

States always had an understanding of what the principles were that mankind as a whole must resolve; the principled questions which are there to be solved.

So, we're going to take a look at these two case studies which we're selecting because of, first of all, their magnitude in terms of the importance of their role in this interconnection of a World Land-Bridge or a new land-based and maritime Silk Road, as it's being called with the initiative from Xi Jinping; but also because of the role that Lyndon and Helga LaRouche have played in these two projects over a number of decades, and the fact that their progress at this point does actually represent a milestone in terms of the coming to fruition of a campaign of inaugurating this new era of development for mankind.

So, we're going to start with a short excerpt from a video that LaRouche PAC made a number of years ago on the Kra Canal; the Thailand canal which has a long history going back over a century in terms of people looking at the different possible routes of cutting a canal through the isthmus of Thailand. But it's also something that Mr. Lyndon LaRouche personally was involved in, in the 1980s. There are a lot of new developments and hopeful developments around this, including a new book that just was published called {Kra Canal: The Strategic History of Thailand}, which Pakdee Tanapura, who is an associate of the LaRouche Movement in Thailand and who was one of the prime organizers in the 1980s, is a contributor to this book; but also a number of generals and admirals and other high-ranking and leading figures inside Thailand. This book is now being printed in 10,000 copies and is being circulated among some of the

leading government institutions. With the passage of the previous king and the new king coming to power in Thailand, there

is a strong openness; not to mention that there is a strategic shift now underway in Asia as a whole. The abandonment of the Obama Asia Pivot, the crumbling of the TPP; there's a strong potential in terms of the possibility of this project moving forward.

So, I'll have a little bit more to say about this after we play this clip; but again, this project – taken together with the other project we're going to talk about today – are merely exemplary of the type of new era of development that we must inaugurate today.

VIDEO voice [begins mid-sentence]: century, the concept of the preferred location for the canal route generally shifted towards southern Thailand, as compared to the earliest proposed routes.

We can compare the dimensions of a proposed Kra Canal with other well-known canals. The width of the Kra isthmus at its narrowest point is around 27 miles. Compare this to the width of the Panama Canal – about 48 miles. The length of the various Kra Canal proposals range from between 30 and 60 miles. The Suez Canal, for comparison, has a length of 119 miles. The height of the interior mountain chain where the Kra Canal would be constructed is about 246 feet. Compare this to the height of the Gaillard Cut of the Panama Canal, which is slightly lower at 210 feet.

The Straits of Malacca are not sufficiently deep for many large ships to pass through; the straits are 620 miles long, but very narrow – less than 1.6 miles at the narrowest, and only 82 feet deep at the shallowest point. Currently, large ships are required to travel much further south to the Lombok Straits near Java; which have a depth of 820 feet.

OGDEN: This is the beginning of the clip that we're going to play for you. We're going to explore a little bit more of the advantages of cutting this Kra Canal through the Thailand isthmus. What Mr. LaRouche has emphasized, is that you're linking together two very crucial oceans in the world – the Pacific Ocean and the Indian Ocean; this is a key connection in terms of this new Maritime Silk Road, and will completely transform the potential relationships between the countries in the Asia-Pacific region as a whole. So, we'll continue playing this clip for you right now.

VIDEO voice: Clearly, a Kra Canal poses a more reasonable option than travelling so much further south for larger ships; or for any ship taking the 620-mile detour through the congested and pirate-infested Straits of Malacca.

The 600-plus-mile Malacca Straits are by far the most heavily travelled of the world's canals, with more than twice the traffic of the Suez and Panama Canals combined. By a recent

estimate, one-fifth of world trade goes through the Malacca Straits; congestion or obstruction of the straits would dramatically increase the cost of trade. The maximum capacity of the Singapore-Malacca Straits being 200,000 ships annually. A more recent assessment estimates that the traffic of the straits has been increasing at an annual rate of 20%.

In 1973, Tams Engineering had conducted a study of choices of Kra Canal routes, and suggested that route 5-A was the most suitable for the construction of a Kra Canal. At either end of the canal would be located industrial zones estimated to span collectively about 100,000 acres. A decade later, in 1983-84, the Fusion Energy Foundation and {Executive Intelligence Review}, together with the Thai Ministry of Communication, held two successful conferences on the Kra Canal project. FEF updated the earlier feasibility study done by Tams, and developed further on the project's economic and industrial benefits. The Fall 1984 conference entitled "Industrialization of Thailand and the Kra Canal" took place in Bangkok, Thailand. The conference brought together businessmen, engineers, and government officials from all of the ASEAN countries, to hash out the feasibility of building the canal.

PAKDEE TANAPURA: The idea of building the canal, of course, was picked up again in 1983 when Lyndon LaRouche travelled to Thailand and organized an international conference on the Kra Canal. The participation was very good; we had representatives from India, representatives from Indonesia, representatives from

Malaysia, representatives from Japan. In 1983, we didn't have a representative from China, but the Chinese are very observant about what we were doing. We had participation of the Ministry of Transport and Communications of Thailand, the Minister, Mr. Samatzu Tamaraif [ph] himself came to deliver a speech at the conference along with Lyndon LaRouche. Also, we had the participation of the GIF, the Global Infrastructure Fund group; from Japan, we had Dr. Yamamoto from the GIF group, as well as participation from Japan; a very prominent figure, Mr. Nakajima of the Mitsubishi Research Institute – a very prominent figure from the Mitsubishi Group. We had Mr. Saito also from the Toshiba Group, and we had lots of participation from [inaud; 28:55]. So, that was back in 1983.

VIDEO voice: The four panels covered all aspects, including a presentation by EIR/FEF researchers on the use of PNEs – or peaceful nuclear explosions – as the fastest, most efficient and cost effective method of construction.

OGDEN: So, the full video that that was just an excerpt from, is available on YouTube – "The Kra Canal; The Development of Southeast Asia"; and the link to that video is available in the description of this YouTube video. But as you heard Mr. Pakdee Tanapura mention, Lyndon LaRouche was a keynote speaker at both the 1983 conference and the 1984 conference that were organized there in Bangkok, Thailand with very high-level representation from almost every Asian country and from the Thai government itself.

What Lyndon LaRouche said in a recent interview, and he continues to emphasize, is the absolute critical nature of the Kra Canal. But he delivered an interview in 2014 to the {Fortune Times} of Singapore, on the Kra Canal project. I'm just going to read a short excerpt of what Mr. LaRouche said, which will clarify, I think, why this is such a key project in the overall global development perspective that we're talking about. Mr. LaRouche said the following:

"Divide the maritime region of East and South Asia into three principal categories: China – a giant; India – a giant; and the maritime connection throughout Southeast Asia's maritime regions. Add the impact of such a triadic maritime and related connection to the physical economic relations to the Americas to the east, and the Middle East's underbelly and Africa. Then, the potency of a Kra Canal development appears not only as an eminently feasible feature, but as a strategic, political, economic force for the planet." He went on to say, "The sheer volume of maritime trade between the two great nations of Asia – China and India – and their connections through the South Asia maritime regions make the canal probably the most potentially beneficial and also efficient project for the entire region of the Pacific and Indian Oceans regions; and the co-development of the major regions of planet Earth as a whole."

Then, later, the following year, in 2015, some comments in an informal discussion, but here's quote from those comments:

"With the completion of the Kra Canal, on top of the Suez Canal expansion which is ongoing in Egypt, there will be no longer a separation between the Atlantic and Pacific economies. China and India will greatly benefit from those two canal projects, along with the smaller nations along the Southeast Asian Rim. This must be pushed, hard. This will end the British geo-political games in the Eurasian region; it will change the economic character of the entire world."

So, I think that's the key here. What we're looking at; {this} is what Helga LaRouche was referring to when you identify a vision of common destiny or principles which are shared for the mutual benefit of many nations, of an entire region, or potentially even, the entire globe; and then work together to achieve those benefits. That's the era of development; that's the new era of development which we have to inaugurate here. And I think that's exemplary – as Mr. LaRouche was just saying – of these kinds of global visions of how we can bring mankind to the next platform in terms of our development of the planet for the mutual benefit of all nations.

So, let's take that as one project; and then, shift over to Africa and look at what is now progressing around this really unprecedented project in terms of water transfer in terms of the magnitude and the potential benefits for that continent also.

DENISTON: Regular viewers of our website might have seen

this,
but it was just this past December that there was a new Memorandum of Understanding signed between the Lake Chad Basin Commission, the Nigerian government, and also a major company out of China, called China Power. This is now a new, formal, serious step towards a feasibility study, a detailed engineering study of what it would take to actualize this Transaqua project, as it has been called in its earlier designs. As it now stands, as the designs stand and even a slightly smaller version which was cited in this new Memorandum of Understanding would be the single largest water transfer project ever created on the planet Earth; being brought right into Central Africa to address some of major needs of that region. This has been on the table for decades – we'll get into that in a second – but what stands out now, again? We're in a new global paradigm, and what appears to be the key change that's now bringing this out of design and discussion and general acknowledgement of it being important; but into actual realization? Again, we have China's role. China Power is the company that led the construction of the Three Gorges Dam in China.

So again, we're seeing China playing a key role in bringing these much-needed, much-discussed mega-projects of development into fruition. While it might not technically be included as part of the whole New Silk Road or what they are now calling the Belt and Road initiative; it is intimately part of that entire perspective, that entire program. This design to bring water

from the Congo River Basin, not necessarily the end of the Congo

River where all the tributaries become the Congo River itself, but many of the upper tributaries that are at higher elevations

further inland; to bring a fraction – 5%, 8% of this water flow

– divert it to the north and to the west into Lake Chad to begin

refilling Lake Chad. This was designed in the early 1980s by certain Italian engineers; in particular, Dr. Marcello Vichi, who

has worked with the Bonifica Engineering Consulting Firm, who has

been very happy to collaborate with the Schiller Institute and Lyndon and Helga LaRouche in the past and recently in his promotion of this project.

But again, this would be an incredibly amazing contribution

to this entire region. Just compare it to the level of discussion you still get in the West around poverty in Africa; you still just get disgusting discussions of how we need to provide them with gravity-powered light bulbs because they don't

have electricity, so you can create a mechanism to provide light

by a certain gravity-powered mechanism. And that's some kind of

amazing contribution to the people of Africa who need electricity. That's just such a disgusting low level of thought

from this whole anti-development, Green perspective. And you look what China is saying: Let's bring the most modern, the most

advanced, the largest water infrastructure project ever built on

the planet Earth; and let's engage Africa in building it

there.

Just to clarify, despite some of the lies that are put out, this would not be China coming in and building the entire project with their own people and their own labor force. That's often stated, but it's not the case, and it's being demonstrated that it's not the case. Just look at what's already happened and what's ongoing with the rail projects that China is working with various African nations in developing. New standard rail lines in Kenya, for example; just look at the figures on that. About 3000 Chinese are employed on that project there; 30,000 Kenyans are employed, and Kenyans are being trained to run these rail systems in addition to the skill sets being developed to construct these things. It's similar with other rail lines in other African nations. So, just to clarify that, this is not China coming in and employing their own people and exploiting these African nations. This is coming in with this "win-win" perspective of an investment; engaging with the populations there and developing the region for the benefit of all parties involved.

Just to emphasize, we have a first slide here [Fig. 1] just to show a couple of examples; but this is a project and a general idea that Mr. LaRouche and his associates have been advocating for decades. Prior to the design of the Transaqua itself, which is the name given by this Italian engineer who did a more detailed initial engineering study for this project, the

general

idea was recognized as feasible and made sense if you just look

at the region – which we'll look at in a second – you can see where there's an abundance of water; you can see where there might be regions where you can transfer it. It was recognized, going back to Mr. LaRouche's famous 1975 International Development Bank, that these kinds of investments into large-scale water transfer is exactly typical of the kinds of projects we need for Africa, for example; for nations in Africa.

Similar ideas were featured in the Fusion Energy Foundation report, "The Industrialization of Africa", just to cite another

example. This has been often discussed and developed and proposed in various other publications by {Executive Intelligence

Review}, by LaRouche PAC, by the Schiller Institute.

But it's probably also worth just highlighting that in March

2016, {Executive Intelligence Review} held a seminar in Frankfurt, Germany to discuss the development perspective needed

to solve the refugee crisis in northern Africa and stretching into the Middle East; which has been something that Mrs. LaRouche

has campaigned on for well over a year now. That the solution to

this refugee crisis is to reverse the destruction that's been caused by Bush's wars, Obama's wars in that region, the support

of terrorism through support of Saudi Arabia and more directly.

But do the complete opposite and engage in large-scale development of this region to ensure that there's a future for people; especially for the younger generation. That's the only

way you're going to fundamentally get rid of terrorism; the exact

opposite of Obama's drone strike policy, where every wedding party he drones, he creates ten times more future terrorists – because their lives have been destroyed – than he killed with his drone strikes. So, this was a very high-level seminar on that topic; and one of major projects that was featured, was this

Transaqua project. It featured two of the leading engineers; again this Dr. Marcello Vichi – and one of his associates who's

also involved and is an expert on the project – as well as a representative of the Lake Chad Basin Commission. This is the level of promotion and discussion that our organization {Executive Intelligence Review}, Mrs. LaRouche, also our friend

over in France, Jacques Cheminade who's currently running a campaign for the Presidency in France, has been a major supporter

of this project. So, we have a very close history with this entire thing. Now again, with China actually taking the lead, this is becoming a reality.

Just to put that in a little bit of context, I want to briefly look at this map; because it's well known that water is a

major issue for many parts of the world. And it's expected to become a growing issue for many regions as water use increases,

population grows; and under the assumption that we're not going

to have the level of water infrastructure that we need. If you

just look at this map, put out by a United Nations report on global water issues, you can see in the lighter blues, you see regions where there is water scarcity due to the physical availability of water; and that's probably not a surprise in the

regions you see. In the west and southwestern United States, we see physical water scarcity. But you see much of Africa is not light blue, it's dark blue, which indicates economic water scarcity; meaning the water is there, but the infrastructure hasn't been developed to utilize the water supplies that are there. So, I think that's an immediate reference point that's worth making. You have major water supplies available throughout the African continent; what's been lacking is the ability to facilitate the kind of projects needed to develop and take advantage of those.

Here [Fig. 2] is just a global depiction of river runoff globally for all the major coastal watersheds combined that run into different oceans and basins. Here, you can see where I'm indicating, the Congo Basin has a very large and significant water flow out into the South Atlantic Ocean there. So, it's a major – maybe not the largest – but a major region of water flow that's available; the vast majority of which is not being used for any economic purposes. The Congo River itself, if people don't know, is the second largest river on the planet in terms of discharge into the ocean. It's kind of hard to compete with the Amazon itself, but the Congo is the second globally largest river; running at 1300 cubic kilometers per year of outflow. For a comparative reference for Americans, the Mississippi is 500 [cubic km]. So this is over 2.5 times the size of the Mississippi River. The Nile River, another major river in Africa, that obviously supports a very large population and development, is more in the range of 80-90 cubic km per year.

So, we're talking about an order of magnitude plus larger than the Nile River.

Here [Fig. 3] we have a quick breakdown of the different water basins in Africa. This graphic is actually labelled in German, so my German-speaking friends can read this just fine. But the entire Congo River Basin, as I'm indicating here, so you can get a sense of the size; all funneling down into the Congo River out into the Atlantic again. Then, just bordering it to the north and to the west, is the Lake Chad Basin. So this entire region, all water deposited in here filters into Lake Chad itself. Currently, this basin and the water in this basin, the water in the Lake Chad system supports somewhere in the range of 30-40 million people. Over the past 40-45 years, Lake Chad – in terms of total surface area – is now only one-tenth of its former size. So, if you compare 1972 to today, it's one-tenth of the size it was then. There have also been issues of rainfall decreasing in the past 20 years or so on the order of 15% to 20%.

So, none of these figures are new or a surprise; this has been known since our organization has been campaigning for the development of this project. But it is a very real and developing crisis in the region, and it can be alleviated. Here's a depiction [Fig. 4] of the actual change in the size of the lake; it's rather dramatic. The total outlying area here is the 1972 level; it had a low record in 1987, and it's recovered just a little bit. But it's still a tenth of its original,

expected
size.

So this rather brilliant, beautiful proposal is to create a canal – again, that would not connect all the way down to the headwaters of the Congo River itself; but it would feed off many of the tributaries up in the highland regions and collect the water through a series of dams and reservoirs and canals in that region in the Democratic Republic of Congo and in the Central African Republic. You can see here an indication of the Congo River Basin as a whole, and the catchment region, and this is the canal that would be developed. Once it captures the water in that region, it could then be funneled into canals and existing rivers crossing the Congo River divide into the Lake Chad Basin, and then funneled directly into Lake Chad. What is being proposed here is something in the range of 50-100 cubic kilometers per year for the diversion. The original designs by the Italian leaders who originally did the engineering studies on this project, were looking at 100 cubic kilometers per year. Again, that's something on the order of 8% of the total water flow of the basin.

It's also worth noting that this would also provide flood control for the Congo Basin itself; so you could alleviate some of the periodic flooding which itself can be very problematic with the lack of infrastructure in the region.

So, the original designs are looking on the order of 100 cubic kilometers a year; this new Memorandum of Understanding

threw out the figure of half of that – 50 cubic kilometers per year. Both of which are massive figures. You're talking about on the order of a Nile River of flow, created by man, refilling Lake Chad over some number of years. Again, just to help to get a sense of some of these figures and what they mean, if you take all of the western water projects in the United States: the Central Valley Project; the Franklin Roosevelt projects of the '30s; the Pat Brown projects of the '60s; the projects to divert from the Colorado River into various regions. You combine all of that, and you look at what is the total functional capacity of all these projects; you're talking about a maximum of 20 cubic kilometers per year. So, this is already 2.5 if not 5 times larger than all of California's water projects combined.

You take China's beautiful brand new South Water North project; they've completed two of the three routes for that project; the so-called eastern route, and the so-called central route. Those combined are going to be transferring about 30 cubic kilometers a year. When the western route is added on, that'll be closer to 45. But again, even the lower estimate of the Lake Chad Transaqua diversion project is 50 – is larger than the South Water North project in its entirety; and it could be even twice that if the full extent is developed.

Hydropower will be developed along this region to provide much-needed electricity; and obviously the water will be used not just for refilling the lake, but an entire development of this region. If the full design is developed in its entirety, you

can

have a navigable canal that will be part of that; along with which, you can have inland ports, new industrial development, all kinds of economic activity along the canal itself. The level of land irrigation for farming that's being discussed – even with the current proposal of 50 cubic km per year – is equivalent to the entire California Central Valley.

If you know what the California Central Valley means for food production for the United States, this should tell you something. You're going to have a California Central Valley potential of food production right in the central heart of Africa. So this is an amazing project that will not just benefit the immediate nations touching the project; it will have spreading effects throughout [Africa], and is typical of the type of principle of development that is needed in this current period. You look for these large-scale actions that can benefit all the partners involved. China is making an investment; they're going to benefit from the project by being able to participate in its construction, but also getting new markets to work with as these African nations are able to grow and develop.

All these African nations are going to get power, water, skilled training to construct and operate these projects, the related industry that can go along with these development corridors.

This is exemplary of the type of programs that are needed today. I think it deserves a very high level of support and praise for the potential of this thing becoming a reality.

Again,
it should serve as a reference point for the level of
discussion
needed for the United States. Much could be said – we've
already taken up a fair amount of time with this, but the
United
States' relation to Mexico; you have the entire NAWAPA design
in
principle of managing the entire – and then potentials to add
in
southern contributions from Mexico itself. So, you have
similar
ideas of joint development that can not only alleviate current
drought conditions that are ravaging California, the southwest
United States, and much of northern Mexico; you can actually
create a qualitatively higher level of ability to support
completely new levels of agriculture development. You turn
entire territories that are now uninhabitable into potentially
some of the best land that you're going to want to get your
hands
on.

It's this future-oriented level of development on this
scale, rooted in these types of principles, that I think is
only
reference point and the only standard that we should really be
holding ourselves to at this point. So, you take, this is
exemplary; what we just discussed with the Kra Canal. These
are
just a few keystone projects that really signify a new era for
mankind, and define the level of discussion that we need to
rise
to in the United States.

OGDEN: So again, this is the paradigm which we wish to
inaugurate today. This is something that the United States
must
be a part of, when we talk about a vision of common destiny

for
mankind; which was the way that Xi Jinping put it in his
speech
at Davos. When we talk about the mutual benefit among
nations,
it's defining these sorts of principles of the future and
scientific challenges that can be overcome; and doing that
together among nations, which is the paradigm of the 21st
Century. We cannot retreat from that.

I think it's very clear, as President Trump said in
his
inaugural address, the time for empty talk is over; now is the
hour of action. True! But the question is, what form will
that
action take? And according to what principle will that action
be
conceived? We go back to the Four Laws document of Lyndon
LaRouche. The principle is very clear in that document; this
is
not just a policy paper. This is a document which is formed
around
the principle that makes mankind different from animals; that
we
can master nature and improve it for the benefit of all
mankind.
Increasing the productive powers of the labor force through
new
technologies and new principles that are discovered; that's
the
core principle of Mr. LaRouche's Four Laws document. But I
think
that's what defines this hour of action which must be taken.

I'd like to put up on the screen right now the link to
our
petition – which we are still circulating – this is
lpac.co/trumpsotu. Again, this is a petition demanding that
Trump act on his words promising Glass-Steagall, which he said

in
his campaign; and it must be a strict Glass-Steagall as
LaRouche
has defined it. This is between now and the State of the
Union
address. So again, if you haven't signed that petition, this
is
still the active, leading campaign from LaRouche PAC here in
the
United States.

But let me let Michael say a little bit – if you wish
to.

MICHAEL STEGER: I think what Ben indicated is that
what are
possible today are platform-like projects; and that's sort of
the
question for this new administration. Are we going to take
actions which don't simply address the problems which we
currently face? But as President Trump said, are we going to
move into the future? That's not characterized by some linear
notions of time; that requires a physical leap in mankind's
sense
of productivity and mankind himself as a species. The kind of
projects that need to be taken up in the United States, being
here in Houston with Kesha Rogers, we had a chance to meet
with
about 25 former rocket scientists from NASA. Leading figures,
some of whom worked their entire careers in the manned space
program. They are ready to move forward; they see the
potential,
but I think what defines the Apollo-like project today is to
conquer the fusion energy program. That's something mankind
has
yet to do; we've clearly got a capability internationally with
robotics, and combined with the manned space program to begin
to

really advance our abilities of exploration on the Moon and Mars.

But the real question for mankind on Earth, and for mankind throughout the Solar System, is going to be this fusion platform.

That's the kind of clear and distinct action that, if this administration takes, we will certainly move into the future in an un paralleled way.

OGDEN: We do see some references in this inaugural speech.

As President Trump said, we're standing on the verge of a new millennium; and it's one in which we can unlock the mysteries of space, free Earth from the miseries of disease, and harness the energies, industries, and technologies of tomorrow. Fusion power as my example of what that could be. But, it's not enough to say those words; there has to be a clear pathway to achieve that, and the clear intention from the leadership of the United States to make that happen. But it requires an entirely new paradigm of thinking among the American people and among the nations of the planet generally.

We must maintain a sense of common destiny, a shared future of common benefit; and I think if we take this as an Inauguration Day, but in a much broader sense of the word. Not just the inauguration of a new President in the United States; but potentially the inauguration of a new era of development for

the planet. One which is already in motion; that paradigm is already underway, but it's waiting for the United States to become an active and willing participant in that new economic and strategic paradigm.

So, let me go back to the remarks that Lyndon and Helga LaRouche made earlier today which I cited in the beginning. Helga LaRouche was very clear; we must be focussed on our own principles and our own objectives, and proceed as we have been proceeding. We are very clear in terms of the fact that yes, the Bush and Obama era is over; a fresh breeze could be blowing through. A lot can change; this could potentially be the end of business as usual, but more clarity is still needed. And that clarity can only come from the leadership exemplified by the LaRouche Movement, defined and informed by clear scientific principle.

So, let's take these two great projects that we discussed here today – the Kra Canal and the Transaqua project in Africa – as paradigmatic of what the new era of development can be. Let's make the decision that this is not just Day One of the First 100 Days of new Presidency of the United States. It's not just Day One of a new administration, but let's make this Day One, Inauguration Day, of a new era for development for mankind as a whole.

Thank you very much for joining us here today. Please be sure to watch the video of the Kra Canal project in full; the link is available in the description. And watch out for an

interview with Pakdee Tanapura that will be coming very soon.
And
also hopefully, we will have more elaboration of the great and optimistic vision that Ben laid out in terms of this potential to develop the African continent as a whole.

Thank you very much for joining us here today, and please stay tuned. We're in for, I think, a wild ride; and we have a lot of work to do. Sign up to our email list if you haven't yet; subscribe to the LaRouche PAC YouTube channel; and stay tuned to larouchepac.com.

Ghana lægger grunden til sit kernekraftprogram

19. januar, 2017 – Et team af forskere og kernekrafteksperter er på et otte-dages IAEA-besøg i Ghana for at overvåge første fase af dette lands udviklingsprogram for kernekraft. Dette sker hovedsagligt for at sikre, at regler, manpower, sikkerhedsprotokoller og love er på plads. Generaldirektør for Ghanas Planlægningskommission for National Udvikling, dr. Nii Moi Thompson, sagde, at det var vigtigt at huske, at kernekraft ikke er noget nyt i landet, rapporterede graphic.com den 17. januar. Han sagde, at Ghanas første præsident, dr. Kwame Nkrumah, initierede programmet i 1960'erne, da præsident Kennedy aktivt promoverede udviklingen af kernekraft for nye, afrikanske nationer. »På en vis måde«, sagde Thompson, »er formålet med dette møde i dag og alt andet, der kulminerer i det, ikke nyt. Vi kræver ganske enkelt

det tilbage, som vi opgav for mange år siden.«

Foto: Ghanas præsident Kwame Nkrumah og præsident John F. Kennedy under en pressekonference i Det Hvide Hus den 8. marts, 1961.

(I februar 1966, mens han var på statsbesøg i Nordvietnam og Kina, blev Nkrumahs regering væltet af et militærkup.)